

การวางแผนการเงินของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในเขตอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร

นางสาวพวงผกา ย้อยสวัสดิ์

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
แขนงวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2560

**Financial Planning of Local Government Organizations Officials
in Lang Suan District, Chumphon Province**

Miss Phungpaka Yoysawat

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Business Administration

School of Management Science

Sukhothai Thammathirat Open University

2017

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ การวางแผนการเงินของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในเขตอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร
ชื่อและนามสกุล นางสาวพวงผกา ช้อยสวัสดิ์
แขนงวิชา บริหารธุรกิจ
สาขาวิชา วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.กัลยานี ภาคอึด

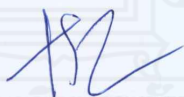
การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2561

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กัลยานี ภาคอึด)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ฐาปนา นินไพศาล)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นราธิป ศิริราม)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ

ชื่อการศึกษา คำนวณวิเคราะห์ การวางแผนการเงินของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในเขตอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร

ผู้ศึกษา นางสาวพวงผกา ย้อยสวัสดิ์ รหัสนักศึกษา 2573004815 ปริญญา บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.กัลยาณี ภาค้อต ปีการศึกษา 2560

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) ลักษณะการวางแผนการเงิน และ (2) ปัจจัยที่มีต่อการวางแผนการเงินของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร

การศึกษานี้เป็นการศึกษาจากประชากร คือ พนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร จำนวน 266 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า (1) พนักงานผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย สถานภาพสมรส มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีลักษณะการวางแผนทางการเงิน คือ กำหนดวัตถุประสงค์ในการวางแผนการเงินเพื่อควบคุมสถานะทางการเงิน รูปแบบการวางแผนการเงินเน้นความมั่นคงทางการเงิน เป็นการวางแผนระยะยาวมากกว่า 3 ปี บุคคลในครอบครัวเป็นผู้มีอิทธิพลในการวางแผนการเงิน และสะสมเงินในลักษณะเงินฝากออมทรัพย์ และ (2) ปัจจัยสำคัญต่อการวางแผนการเงินของพนักงานคือ รายได้และค่าใช้จ่าย รองลงมาคือ ความรู้ ความเข้าใจในการวางแผนการเงิน ภาวะเศรษฐกิจ ปัจจัยอื่นเฉพาะบุคคลและการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการวางแผนการเงิน

คำสำคัญ การวางแผนการเงิน พนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดชุมพร

Independent Study title: Financial Planning of Local Government Organizations Officials
in Lang Suan District, Chumphon Province

Author: Miss Phungpaka Yoysawat; **ID:** 2573004815; **Degree:** Master of Business Administration;

Independent Study advisor: Dr.Gallayanee Pakatt, Associate Professor; **Academic year:** 2017

Abstract

The objectives of this study were to study: (1) the financial planning pattern; and (2) the factors on financial planning of local government organizations officials in Lang Suan district, Chumphon province.

This study focused on population, 266 local government organizations officials in Lang Suan district, Chumphon province. The tool used in this study was questionnaire and the statistics employed to analyse the data were frequency, percentage, mean, and standard deviation.

The results reported that: (1) most officials (interviewees) were male and their status were married. About education, the graduated Bachelor Degree. Their financial planning pattern consisted of defining the financial objectives to control the financial position and defining the type of financial planning, focusing on solvency. Moreover, they usually plan in long term, more than 3 years. Financial planning was influenced by family member and the type of saving was saving account. (2) The important factors on financial planning of officials were revenue and expenses. The next were the knowledge of financial planning, economy, individual factor and the perception of financial planning information, respectively.

Keywords: Financial Planning, Local Government Organizations Official, Chumphon Province

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.กัลยาณี ภาควัต อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำและติดตามการศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้อย่างใกล้ชิดตลอดมา นับตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งสำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้ศึกษารู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างสูง

ขอขอบคุณคณาจารย์สาขาวิชาวิทยาการจัดการ แขนงวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ทุกคน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ต่างๆ แก่ข้าพเจ้าให้มีความรู้ในด้านนี้มากยิ่งขึ้น และนำมาใช้สำหรับการปฏิบัติงานในชีวิตประจำวัน ได้เป็นอย่างดี

สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณแรงบันดาลใจ และกำลังใจจากครอบครัว และทุกท่านที่ทำให้ผู้ศึกษาสามารถจัดทำการศึกษา ค้นคว้าอิสระฉบับนี้จนสำเร็จและสมบูรณ์

พวงผกา ย้อยสวัสดิ์

กุมภาพันธ์ 2561

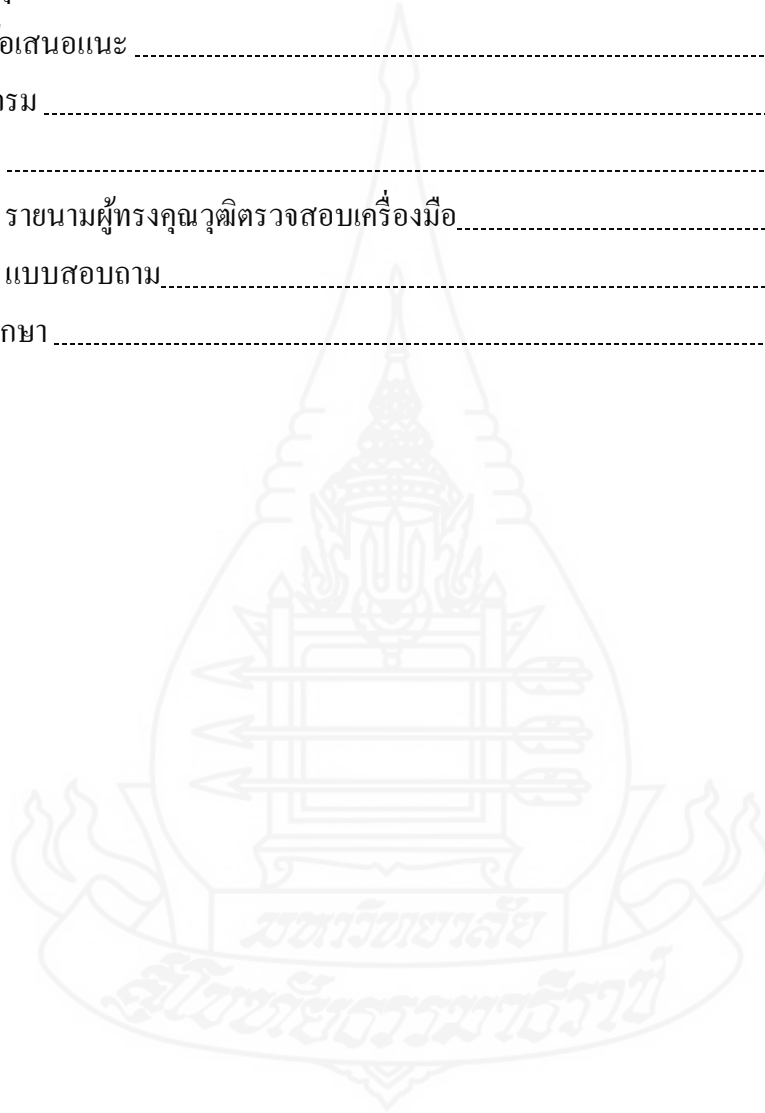

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	2
กรอบแนวคิดการศึกษา	3
ขอบเขตของการศึกษา	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	6
แนวคิดเกี่ยวกับการวางแผนการเงิน	6
ทฤษฎีเกี่ยวกับการวางแผนการเงิน	20
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	24
บทที่ 3 วิธีดำเนินการศึกษา	32
ประชากร	32
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	33
การเก็บรวบรวมข้อมูล	37
การวิเคราะห์ข้อมูล	37
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	41
ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	41
ลักษณะการวางแผนการเงินของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร	45
ปัจจัยสำคัญที่มีต่อการวางแผนการเงินของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร	48

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	56
สรุปการศึกษาและอภิปรายผล.....	56
ข้อเสนอแนะ	59
บรรณานุกรม	60
ภาคผนวก	63
ก ราชานามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ.....	64
ข แบบสอบถาม.....	66
ประวัติผู้ศึกษา	73

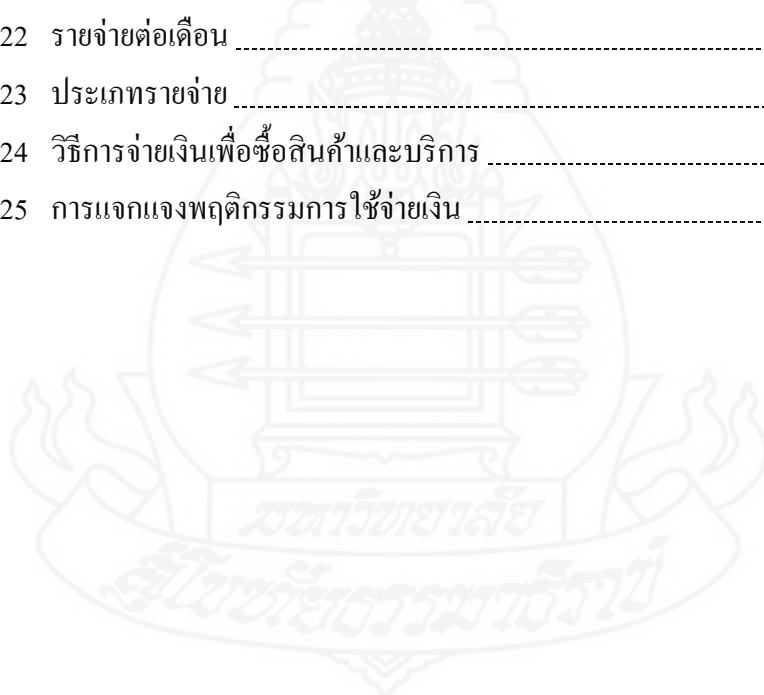

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 ตัวอย่างการจัดทำแผน/เป้าหมายทางการเงินในครอบครัว	22
ตารางที่ 3.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา	32
ตารางที่ 4.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ	41
ตารางที่ 4.2 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ	42
ตารางที่ 4.3 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ	42
ตารางที่ 4.4 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา	43
ตารางที่ 4.5 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจำนวนสมาชิก ในครอบครัว	43
ตารางที่ 4.6 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ	44
ตารางที่ 4.7 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานที่พักอาศัย	44
ตารางที่ 4.8 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามยานพาหนะที่ใช้	45
ตารางที่ 4.9 วัตถุประสงค์ในการวางแผนการเงินของผู้ตอบแบบสอบถาม	45
ตารางที่ 4.10 จุดมุ่งหมายของการวางแผนการเงินของผู้ตอบแบบสอบถาม	46
ตารางที่ 4.11 กรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนการเงินของผู้ตอบแบบสอบถาม	46
ตารางที่ 4.12 บุคคลที่มีอิทธิพลมากที่สุดในการวางแผนการเงินของผู้ตอบแบบสอบถาม	47
ตารางที่ 4.13 รูปแบบในการวางแผนการเงินของบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	47
ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามปัจจัย สำคัญที่มีต่อการวางแผนการเงินของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร โดยรวม	48
ตารางที่ 4.15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามปัจจัย สำคัญที่มีต่อการวางแผนการเงินของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	49
ตารางที่ 4.16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามปัจจัย สำคัญที่มีต่อการวางแผนการเงินของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร ด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่อง การวางแผนการเงิน	50

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัจจัยสำคัญ ที่มีต่อการวางแผนการเงินของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร ด้านภาวะทางเศรษฐกิจ	50
ตารางที่ 4.18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามปัจจัย สำคัญที่มีต่อการวางแผนการเงินของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร ด้านปัจจัยอื่นๆ	51
ตารางที่ 4.19 รายได้ประจำเดือนของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	52
ตารางที่ 4.20 รายได้พิเศษ (นอกจากเงินเดือนประจำ) โดยเฉลี่ยต่อเดือน	52
ตารางที่ 4.21 แหล่งที่มาของรายได้พิเศษ	53
ตารางที่ 4.22 รายจ่ายต่อเดือน	53
ตารางที่ 4.23 ประเภทรายจ่าย	54
ตารางที่ 4.24 วิธีการจ่ายเงินเพื่อซื้อสินค้าและบริการ	55
ตารางที่ 4.25 การแจกแจงพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน	55

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการศึกษา.....	3
ภาพที่ 2.1 กระบวนการวางแผนการเงิน.....	9

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การวางแผนการเงิน เป็นกระบวนการหรือขั้นตอนของการจัดการการเงินที่นำไปสู่การบรรลุเป้าหมายของชีวิต เช่น การมีบ้านเป็นของตนเอง การออมทรัพย์เพื่อการศึกษาของบุตร การวางแผนสำหรับวัยเกษียณ หรือการวางแผนการประกันภัย เพื่อสร้างความมั่นคงให้กับชีวิตและครอบครัว การวางแผนการเงินช่วยให้ทราบและเข้าใจว่าการตัดสินใจใดๆ ทางการเงินจะส่งผลกระทบต่อทางการเงินในด้านอื่นๆ ด้วย เช่น การซื้อรถยนต์จะส่งผลกระทบต่อฐานะทางการเงินและแผนเพื่อวัยเกษียณในอนาคต ดังนั้น ถ้าพิจารณาในภาพรวมของการตัดสินใจทางการเงินใดๆ ในแต่ละกรณี อาจส่งผลกระทบต่อเป้าหมายที่มีอยู่ในชีวิตทั้งในส่วนระยะสั้นและเป้าหมายระยะยาว ซึ่งการวางแผนการเงินช่วยให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงการเงินในภาพรวมทั้งหมด อันจะนำมาซึ่งแนวโน้มและความเป็นไปได้ของการบรรลุเป้าหมายการเงินตามที่ต้องการ

การจัดการการเงิน มีความสำคัญต่อบุคคลและครอบครัว เพราะทุกคนต้องหาเงินและใช้เงิน แต่ละบุคคลจึงต้องคิดถึงวิธีการที่จะได้มาและช่องทางที่เงินถูกใช้ไป แต่จะอย่างไรให้เงินที่ได้มามีความเพียงพอหรือมีความ “สมดุล” ระหว่างจำนวนเงินที่ได้มากับจำนวนเงินที่แต่ละบุคคลต้องจ่ายออกไป หากมี “การจัดการการเงิน” ก็จะทำให้ทราบถึงที่มาและสาเหตุของการใช้ไป

ในการปฏิบัติกรวางแผนการเงินบางเรื่องอาจมีความสลับซับซ้อนมาก ดังนั้น จึงต้องอาศัยนักวางแผนทางการเงินเป็นผู้ทำหน้าที่ทั้งในเรื่องของการให้คำปรึกษาและจัดทำแผนการเงินภายใต้ข้อจำกัดและเงื่อนไขเฉพาะของแต่ละบุคคล เพื่อจะช่วยให้สามารถบรรลุเป้าหมายทางการเงินตามต้องการ บุคคลที่สามารถเป็นนักวางแผนการเงินได้จะต้องเป็นผู้ได้รับคุณวุฒิ CFP (Certified Financial Planner) ซึ่งเป็นคุณวุฒิวิชาชีพสำหรับนักวางแผนการเงินที่แสดงถึงการมีความรู้ ความสามารถ ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ในการให้คำแนะนำและวางแผนทางการเงินผู้รับคำปรึกษา เนื่องจาก CFP เป็นคุณวุฒิวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางทั่วโลก ปัจจุบันนักวางแผนทางการเงินที่มีคุณวุฒิ CFP จำนวนกว่าหนึ่งแสนคน

ประเด็นปัญหาทางการเงินของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอ หลังสวน จังหวัดชุมพร อาจเกิดขึ้นได้โดยไม่คาดคิดมาก่อน เช่น การประสบอุบัติเหตุ การตกงาน การเจ็บป่วย หรือรวมทั้งการอุปการะเลี้ยงดูบุตร หรืออุปการี

การเปลี่ยนแปลงไปตามช่วงชีวิตและการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของรายได้จะมีผลต่อ รูปแบบการวางแผนการเงินในรูปแบบต่างๆ ประกอบไปด้วย การวางแผนการซื้อหรือครอบครอง สินทรัพย์ การวางแผนในด้านของหนี้สิน การวางแผนการออมและการลงทุน การวางแผนทางภาษี และการวางแผนการเกษียณ เมื่อรายได้มีการเปลี่ยนแปลงต้องแสวงหารูปแบบการวางแผนทางการเงินให้เหมาะสมกับรายได้ต่างๆ

การวางแผนการเงินเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับทุกคน และจะยิ่งมีความจำเป็นมากขึ้น ในอนาคตข้างหน้า เนื่องจากชีวิตมีความไม่แน่นอนมากขึ้น ทั้งความไม่แน่นอนของชีวิตทาง เศรษฐกิจ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของราคาน้ำมันที่มีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้น ส่งผลให้ราคาอาหารและ สิ่งจำเป็นต่างๆ ต่อการดำรงชีพมีราคาแพงขึ้น เงินเพื่อเพิ่มสูงขึ้น ในขณะที่อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก กลับลดต่ำลง รวมไปถึงความไม่แน่นอนของชีวิตทางสังคมที่คนมีระดับการศึกษาสูงขึ้น ใช้ ระยะเวลาในการเรียนมากขึ้น ทำให้มีระยะเวลาการทำงานเก็บเงินลดลง ในขณะที่วิทยาการแพทย์ที่ ก้าวหน้าทำให้คนเรามีอายุยืนขึ้น ส่งผลให้ระยะเวลาการใช้เงินนานขึ้น จากปัจจัยความไม่แน่นอน ดังกล่าว ทำให้ทุกคนต้องหันมาให้ความสำคัญกับการวางแผนการเงินมากขึ้น (กำพล สุทธิพิเชษฐ์, ม.ป.ป.)

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น จะเห็นได้ว่า การวางแผนการเงินของพนักงานนั้นเป็น สิ่งจำเป็นที่ต้องให้ความสำคัญ ดังนั้น การศึกษาครั้งนี้จึงมุ่งศึกษาการวางแผนการเงินของพนักงาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร เพื่อจะเป็นประโยชน์ต่อการ กำหนดแนวทางในการบริหารจัดการการเงินของพนักงานในองค์กรต่อไป

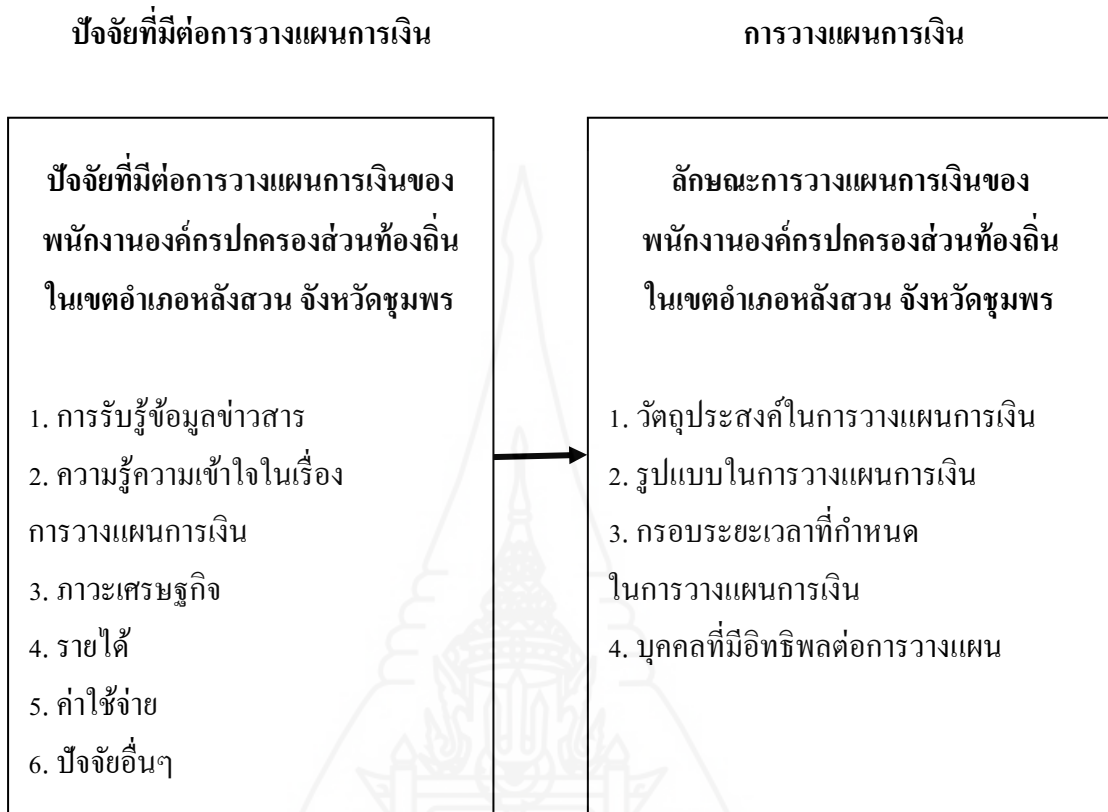
2. วัตถุประสงค์ของการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์

2.1 เพื่อศึกษาลักษณะการวางแผนการเงินของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร

2.2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีต่อการวางแผนการเงินของพนักงานองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น ในเขตอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร

3. กรอบแนวคิดการศึกษา

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการศึกษา

4. ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้กำหนดขอบเขตไว้ ดังนี้

4.1 ขอบเขตด้านประชากร

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาจากประชากร คือ พนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร จำนวน 266 คน

4.2 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล คือ ตั้งแต่เดือนมกราคม 2560 – เดือนธันวาคม 2560

4.3 ขอบเขตด้านตัวแปรที่ทำการศึกษ ครอบคลุมด้วย

4.3.1 การวางแผนการเงินของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอ หลังสวน จังหวัดชุมพร

4.3.2 ปัจจัยที่มีต่อการวางแผนการเงินของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 การวางแผนการเงิน หมายถึง กระบวนการในการพิจารณาเพื่อจัดสรรทรัพยากรทางการเงินที่มีอยู่เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด และเป็นการจัดระเบียบทางการเงินด้วยการหารายได้และใช้จ่ายอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดความมั่นคงทางการเงิน เพื่อเป็นการควบคุมการใช้จ่ายให้เหมาะสมสอดคล้องกับรายได้ที่คาดว่าจะได้รับ และสามารถทำการจัดสรรเพื่อการออมได้อย่างเหมาะสม

5.2 วัตถุประสงค์ในการวางแผนการเงิน หมายถึง เป้าหมายหรือสิ่งที่บุคคลต้องการจะได้รับจากการวางแผนการเงินของตน เช่น เพื่อควบคุมสถานะทางการเงินไม่ให้มีภาระหนี้สินมากเกินไป เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีทั้งก่อนและหลังเกษียณ เพื่อป้องกันเหตุการณ์ต่างๆ หรือมรสุมชีวิตที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต เป็นต้น

5.3 กรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนการเงิน หมายถึง ระยะเวลาที่บุคคลได้ทำการกำหนดไว้ในการจัดทำแผนทางการเงินของตนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่ต้องการ เช่น ระยะสั้น (ไม่เกิน 1 ปี) ระยะปานกลาง (มากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 3 ปี) และระยะยาว (มากกว่า 3 ปี)

5.4 รูปแบบในการวางแผนการเงิน หมายถึง การจัดทำแผนทางการเงินที่จัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบระเบียบ โดยมีจุดหมายที่เฉพาะเจาะจงที่จะให้บุคคลบรรลุผลสำเร็จอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น เน้นความมั่นคงทางการเงิน เน้นการลงทุนสร้างความมั่งคั่งให้กับตนเอง เป็นต้น

5.5 บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงิน หมายถึง บุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ การตัดสินใจ การกำหนดนโยบายในการจัดทำแผนทางการเงิน เช่น ตนเอง บุคคลในครอบครัว เพื่อน เป็นต้น

5.6 ปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนการเงิน หมายถึง สิ่งที่บุคคลใช้เป็นตัวแปรในการกำหนดการวางแผนการเงิน ได้แก่ การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนการเงิน ภาวะทางเศรษฐกิจ และปัจจัยอื่นๆ เป็นต้น

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 ทำให้รู้ถึงสถานะทางการเงินที่แท้จริง คนเราไม่มีทางรู้ได้เลยว่าตนเองมีสถานะการเงินอย่างไร หากไม่แจกแจงออกมา หลายคนกลัวเสียด้วยซ้ำเพราะไม่อยากรู้สถานะทางการเงินที่แท้จริงของตนเองทำให้การจัดการวางแผนการเงินยิ่งยุ่งยากและเป็นไปไม่ได้ หากใครที่ต้องการวางแผนการเงิน การรู้สถานะทั้งหมดจึงเป็นเรื่องที่ต้องทำเป็นอันดับแรกว่าคุณมีเงินสด หนี้ทรัพย์สินและรายรับอยู่เป็นจำนวนเท่าใด

6.2 ช่วยลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็น จากการทำตารางเพื่อบันทึกรายการค่าใช้จ่ายด้านต่างๆ การจดบันทึกจะเป็นเหมือนมิเตอร์ที่เตือนให้เรารู้ว่าค่าใช้จ่ายในหมวดใดหรือรายการใดที่เราใช้เงินเกินจำเป็นแล้ว ส่วนจะลดรายการใช้จ่ายอย่างไรก็อยู่ที่ดุลยพินิจของแต่ละบุคคล

6.3 ทำให้สามารถวางแผนการใช้ชีวิตในอนาคต เพราะคนเราไม่ได้มีสถานะอยู่เหมือนเดิมตลอดไป ตามอายุที่เพิ่มขึ้น เราก็จะต้องเกษียณในอนาคต และหลังจากเกษียณแล้วเราจะหารายได้อย่างไรต่อไป จะมีแหล่งรายได้อะไรบ้างที่มาคำนวณในวันที่ไม่ได้ทำงานตามปกติ

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในบทนี้จะอธิบายถึง แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการเงินของบุคคลโดยทั่วไป ซึ่งผู้ศึกษาอธิบายรายละเอียดได้ตามหัวข้อต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการวางแผนการเงิน
2. ทฤษฎีเกี่ยวกับการวางแผนการเงิน
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับการวางแผนการเงิน

1.1 ความหมายของการวางแผนการเงิน

ได้มีผู้ให้นิยามเกี่ยวกับการวางแผนการเงินไว้ต่างๆ กัน ดังนี้

สถาบันพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2552) ได้ให้ความหมายของการวางแผนการเงินว่า การวางแผนการเงินเป็นกระบวนการในการประเมินและปรับปรุงเพื่อให้เกิดฐานะการเงินที่มั่นคงของบุคคล ด้วยการศึกษابัจจัยทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องและการตัดสินใจของแต่ละบุคคล การวางแผนการเงินจะเกี่ยวข้องกับการจัดหา ใช้จ่ายในทรัพยากร “เงิน” ของบุคคล เช่น การออม การลงทุน ตามเป้าหมายของบุคคล รางวัลของการจัดการการเงินที่เหมาะสม ก็คือ การยกระดับมาตรฐาน การดำรงชีวิตที่สูงขึ้นและมีความมั่นคงในชีวิต

บุญรุ่ง จันทน์นาค (2554) ได้ให้ความหมายของการวางแผนการเงินว่า การวางแผนการเงิน คือ การสร้าง ใช้งาน ปรับปรุง และแก้ไข แผนงานเพื่อความสำเร็จตามเป้าหมายการเงินของบุคคลหนึ่งบุคคลใด โดยเฉพาะ โดยแนวคิดของแผนเน้นถึงเป้าหมาย นับตั้งแต่จุดแรกเริ่มของการวางแผนการลงทุน มากกว่าการใช้เครื่องมือทางการเงินแบบใดแบบหนึ่งหรือมากกว่านั้น เพื่อแก้ไขปัญหาการเงินบางปัญหาเท่านั้น

1.2 ความสำคัญของการวางแผนการเงิน

สถาบันพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2552) ได้ให้นิยามของความสำเร็จของการวางแผนการเงินว่า การวางแผนการเงินมีความสำคัญต่อคนทุกช่วงอายุ นักศึกษาจบใหม่อายุ 23 ปี จากมหาวิทยาลัย วางแผนการซื้อรถ เก็บออมเพื่อซื้อบ้านหลังแรก

การคำนวณค่าใช้จ่ายสำหรับประกันชีวิต คนวัยทำงาน อายุ 35 ปี อาจวางแผนการลงทุนในสินทรัพย์ประเภทต่างๆ และคนวัย 50 ปี ก็วางแผนการลงทุนหลังวัยเกษียณเพื่อให้มีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีวิต เป็นต้น

ดังนั้น จึงเป็นข้อเท็จจริงว่า การวางแผนการเงินเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นตลอดช่วงชีวิต (a Life-long Activity) และจะเห็นได้ว่าวัตถุประสงค์ทางการเงินที่ตั้งไว้ ไม่จำเป็นต้องคงที่ตลอดเวลา มีการเปลี่ยนแปลงได้ทั้งลักษณะและความสำคัญ เช่น การวางแผนเพื่อวัยเกษียณ ควรถูกพิจารณาตั้งแต่เริ่มต้นเข้ามาทำงานในอาชีพ แต่จะอยู่ในลักษณะการสะสมเงินออมและลงทุนไปจนเมื่อใกล้เกษียณ การวางแผนการเงินเพื่อวัยเกษียณและการวางแผนมรดก (Retirement and Estate Planning) จะเริ่มมีความสำคัญมากขึ้น การวางแผนสำหรับแต่ละบุคคลอาจจะต่างกันไปตามปัจจัยต่างๆ เช่น แผนของคนมีครอบครัว อายุ 30 ปี มีบุตร 2 คน กับแผนของคนอายุ 65 ปี ก็จะแตกต่างกัน เป็นต้น

แผนทางการเงินมีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับแต่ละบุคคล เนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

- 1) ทำให้เกิดความมั่นคงในชีวิต การวางแผนการเงินที่ครอบคลุมกิจกรรมทางการเงินทั้งหมดที่เกี่ยวข้องของแต่ละบุคคล เรียกว่า Comprehensive Financial Planning ซึ่งประกอบด้วยแผนการลงทุน แผนการประกัน แผนทางภาษี และการวางแผนเพื่อวัยเกษียณ จะช่วยให้เกิดความมั่นคงทางการเงินและความมั่นคงในชีวิต มีทรัพย์สินเงินทองพอใช้ตามอัธยาศัยตามเศรษฐกิจสำหรับแต่ละช่วงวงจรชีวิต ตัวอย่างเช่น การวางแผนเพื่อวัยเกษียณที่ดีจะช่วยให้มีชีวิตในบั้นปลายภายหลังเกษียณจากการทำงานได้อย่างมีความสุข มีทรัพย์สินเงินทองเพียงพอตามอัธยาศัยสำหรับการใช้จ่ายในแต่ละเดือนและสำหรับการดูแลสุขภาพ ซึ่งจำเป็นจะต้องมีการวางแผนการออมและการลงทุนที่ดี มีประสิทธิภาพ มีการนำทรัพย์สินเงินทองดังกล่าวไปลงทุน ทำให้ทรัพย์สินเงินทองที่มีอยู่อกเงยมีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น มีการเจริญเติบโตเพิ่มสูงกว่าอัตราดอกเบี้ยของเงินเพื่อพร้อมกันนี้ จะต้องมีการวางแผนทางภาษีที่มีประสิทธิภาพเพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายทางด้านภาษีและทำให้เงินได้สุทธิเพิ่มสูงขึ้น ในขณะที่เดียวกันก็ต้องมีการวางแผนการประกันที่ดีเพื่อรองรับกับเหตุการณ์ที่มีได้คาดหวัง เช่น ประสบอุบัติเหตุ ต้องสูญเสียทรัพย์สินเงินทองเพื่อเป็นค่ารักษาพยาบาล หรืออาจเลวร้ายจนถึงขั้นกลายเป็นบุคคลพิการทุพพลภาพ ไม่สามารถประกอบวิชาชีพเพื่อหาเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้ เป็นผลให้เกิดการสูญเสียของทรัพย์สินเงินทองที่มีอยู่โดยไม่จำเป็น

2) สามารถตอบสนองความต้องการและเป้าหมายเฉพาะของบุคคลได้ เป็นลักษณะของแผนทางการเงินที่เรียกว่า Special Needs Planning ซึ่งแผนทางการเงินในลักษณะนี้จะช่วยให้บุคคลสามารถบรรลุวัตถุประสงค์เฉพาะที่แต่ละบุคคลต้องการได้มา ถ้ามีการวางแผนการเงินที่ดี และมีการปฏิบัติตามแผนทางการเงินดังกล่าวอย่างเคร่งครัด เช่น การวางแผนเพื่อจัดหาเงินสำหรับการเรียนในมหาวิทยาลัย การออมเพื่อซื้อบ้านหลังแรก หรือซื้อรถ เป็นต้น

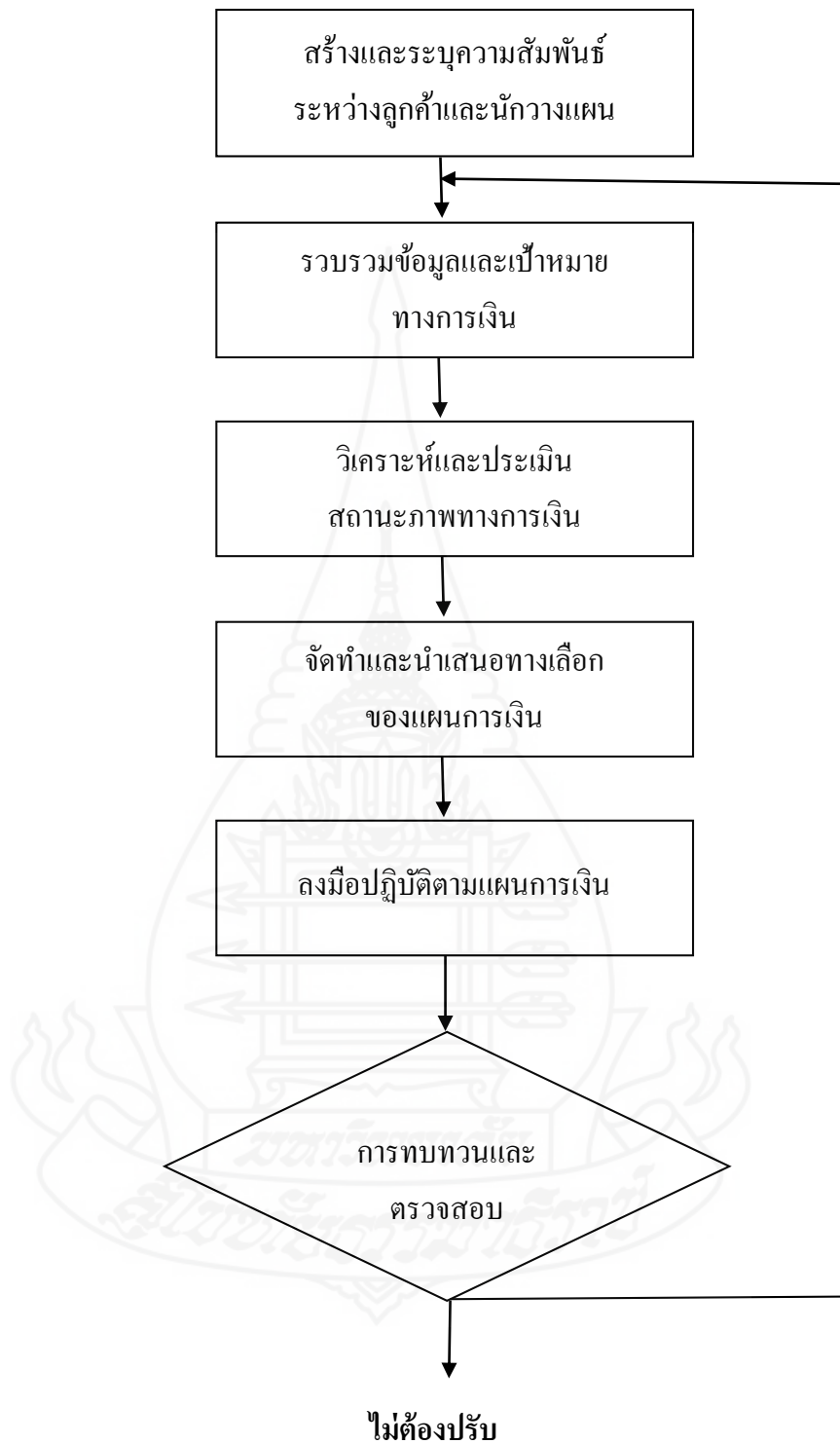
1.3 ประโยชน์ของการวางแผนการเงิน

สุวรรณ วทรม (2557) กล่าวว่า การวางแผนการเงินมีประโยชน์ ดังนี้

- 1) ทำให้มีความรอบคอบในการใช้เงิน
- 2) รู้จักใช้จ่าย
- 3) เกิดการบริหารทางการเงิน
- 4) ลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นหรือรายจ่ายฟุ่มเฟือย
- 5) มีหลักเกณฑ์การใช้จ่ายเงิน
- 6) ทำให้ระบบเศรษฐกิจมั่นคง

1.4 กระบวนการในการวางแผนการเงิน

สถาบันพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2552) ได้กล่าวถึงกระบวนการในการวางแผนการเงินว่า นักวางแผนทางการเงินคือผู้ที่มีบทบาทและหน้าที่สำคัญในฐานะตัวกลาง โดยการแปลงเป้าหมายทางการเงินให้เป็นแผนปฏิบัติการ (Action Plan) ที่มีกระบวนการปฏิบัติเป็นขั้นเป็นตอน เพื่อใช้เป็นแนวทางที่นำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการ ทั้งนี้ การวางแผนการเงินที่กล่าวมาแล้วนั้น มีกระบวนการทั้งหมด 6 ขั้นตอน ตามภาพที่ 2.1 ซึ่งแต่ละขั้นตอนมีรายละเอียดตามที่กล่าวถึง ดังนี้

ภาพที่ 2.1 กระบวนการวางแผนการเงิน

1.4.1 สร้างและระบุความสัมพันธ์ระหว่างผู้รับคำปรึกษาและนักวางแผนการเงิน

การสร้างความสัมพันธ์กับผู้รับคำปรึกษา เป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญประการแรก ที่ผู้วางแผนการเงินต้องพิจารณาถึง เพื่อให้ผู้รับคำปรึกษาให้ความร่วมมือในการเปิดเผยข้อมูล ทั้งข้อมูลของผู้รับคำปรึกษา ครอบครัว เป้าหมาย ข้อมูลการเงิน แหล่งเงินที่ผู้รับคำปรึกษามีอยู่เพื่อให้ได้ข้อมูลสำหรับการจัดทำแผนการเงินเป็นไปอย่างใกล้ชิดเคียงตามเป้าหมายและความต้องการของผู้รับคำปรึกษามากที่สุด ดังนั้น ในขั้นตอนนี้ผู้วางแผนทางการเงินและผู้รับคำปรึกษาจะต้องมีความไว้วางใจ เปิดใจ และเข้าใจเป้าหมาย หน้าที่ของทั้ง 2 ฝ่ายในการวางแผนอย่างชัดเจน ซึ่งนักวางแผนทางการเงินจะต้องใช้ความสามารถส่วนตัวในการสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้รับคำปรึกษา เพื่อให้ผู้รับคำปรึกษาเปิดเผยข้อมูลได้อย่างสบายใจ

1.4.2 รวบรวมข้อมูลและเป้าหมายทางการเงินของผู้รับคำปรึกษา ก่อนกระบวนการ

วิเคราะห์ที่จะนำไปสู่การจัดทำแผนทางการเงินนั้น จะต้องมีการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องของผู้รับคำปรึกษาทั้งหมด เพื่อตรวจสอบสถานะภาพทางการเงินของผู้รับคำปรึกษา รวมไปถึงขีดความสามารถในการยอมรับความเสี่ยงของผู้รับคำปรึกษา ซึ่งข้อมูลที่มีการเก็บรวบรวมนี้สามารถแบ่งออกได้เป็น

1) ข้อมูลทางการเงิน ซึ่งจะเป็นตัวที่แสดงให้เห็นถึงสถานะทางการเงิน หรือสุขภาพทางการเงินของผู้รับคำปรึกษา

2) ข้อมูลเชิงคุณภาพทั่วไป เช่น ข้อมูลประวัติส่วนตัว สุขภาพโดยรวมของผู้รับคำปรึกษา วิถีการดำเนินชีวิต ทักษะคิดในด้านการออมการลงทุนการยอมรับความเสี่ยง และความคาดหวังอื่นๆ ของผู้รับคำปรึกษา เป็นต้น

นอกจากนี้ นักวางแผนการเงินควรจะมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายทางการเงิน รวมทั้งจัดลำดับความสำคัญของเป้าหมายทางการเงิน กรอบระยะเวลาที่ต้องการบรรลุตามเป้าหมายดังกล่าวกับผู้รับคำปรึกษา เนื่องจากเป้าหมายทางการเงินมีความสำคัญอย่างมากต่อการจัดทำหรือการวางแผนทางการเงิน คนส่วนใหญ่ไม่รู้ว่าจะจำเป็นต้องตั้งเป้าหมายทางการเงินทุกๆ ที่เป้าหมายทางการเงินเป็นส่วนสำคัญอย่างมากในชีวิต ไม่ว่าจะมียาได้มากหรือน้อย เป็นลูกจ้างหรือเป็นเจ้าของกิจการ การกำหนดเป้าหมายทางการเงินเป็นเหมือนเข็มทิศที่จะช่วยให้เดินทางไปสู่ฐานะทางการเงินที่ดีขึ้นในอนาคตได้อย่างราบรื่น เป้าหมายทางการเงินจะเป็นตัวที่บอกถึงจุดมุ่งหมายที่ผู้รับคำปรึกษาต้องการ ซึ่งวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายทางการเงินของแต่ละคนจะแตกต่างกันไปตามสภาพแวดล้อม พฤติกรรมการใช้ชีวิต สิ่งที่คาดหวังความต้องการหรือความจำเป็นของแต่ละบุคคล หากขาดซึ่งเป้าหมายทางการเงินที่ดีและเหมาะสม เงินที่หามาได้ในปัจจุบันอาจจะหมดไปกับสิ่งไม่จำเป็น และส่งผลต่อฐานะการเงินในอนาคต เป้าหมายทางการเงินที่ดีช่วยให้มองเห็น

ภาพรวมในการบริหารเงินทั้งระยะสั้นและระยะยาว ทำให้สามารถวางแผนในการบริหารเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป้าหมายทางการเงินที่ดีและเหมาะสมอาจเปลี่ยนชีวิตของคนหลายคนได้ทันที การกำหนดเป้าหมายทางการเงินที่ถูกต้องจึงสำคัญต่อการดำเนินชีวิตในอนาคต

ประเภทของเป้าหมายทางการเงิน

ประเภทของเป้าหมายทางการเงินโดยทั่วไป สามารถแบ่งตามระยะเวลาที่ต้องการบรรลุตามเป้าหมายทางการเงินดังกล่าวออกได้เป็น 3 ประเภท คือ เป้าหมายทางการเงินระยะสั้น เป้าหมายทางการเงินระยะกลาง และเป้าหมายทางการเงินระยะยาว ซึ่งแต่ละประเภทมีรายละเอียด ดังนี้

1) เป้าหมายทางการเงินระยะสั้น มีระยะเวลาในการที่จะบรรลุตามเป้าหมายทางการเงินที่ตั้งไว้ภายใน 3 ปี โดยส่วนใหญ่เป้าหมายทางการเงินระยะสั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อตอบสนองต่อความสะดวกสบาย ต้องการให้ตนเองและครอบครัวมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น เช่น ต้องการมีรถคันใหม่ ภายใน 2 ปี เป้าหมายทางการเงินระยะสั้นนี้ควรกำหนดให้พอเหมาะ มิฉะนั้นจะกระทบต่อเป้าหมายทางการเงินในระยะยาวได้

จุดมุ่งหมายอีกอย่างของเป้าหมายทางการเงินระยะสั้น คือ การให้ผู้รับบริการได้เริ่มต้นกำหนดเป้าหมายทางการเงินที่ไม่ยากเกินไป และลงมือทำจนสำเร็จ อันจะส่งผลให้เกิดกำลังใจที่จะไปสู่เป้าหมายทางการเงินระยะกลางและระยะยาว

2) เป้าหมายทางการเงินระยะปานกลาง เป็นการเตรียมการเพื่อที่จะไปสู่เป้าหมายทางการเงินระยะยาว เป้าหมายทางการเงินระยะกลาง มีระยะเวลาสำหรับการที่จะบรรลุตามเป้าหมายทางการเงินที่ตั้งไว้ภายใน 3-7 ปี เป้าหมายทางการเงินระยะสั้น เน้นที่ความสุขสบายในปัจจุบัน ในขณะที่เป้าหมายทางการเงินระยะกลางเน้นที่การสร้างสินทรัพย์ อันจะก่อให้เกิดความมั่งคั่งเพิ่มพูนมากขึ้น และยังมีส่วนทำให้ชีวิตมีความสุขสบายมากขึ้นด้วย เช่น ต้องการมีบ้านเป็นของตัวเองภายในระยะเวลา 5 ปี เป็นต้น เป้าหมายทางการเงินระยะกลางนอกจากจะทำให้ชีวิตในอนาคตมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นแล้ว ยังเป็นการเตรียมความพร้อมเพื่อไปสู่เป้าหมายทางการเงินในระยะยาวต่อไป

3) เป้าหมายทางการเงินระยะยาว คือ เป้าหมายทางการเงินที่สำคัญที่สุด แต่คนส่วนใหญ่มักจะละเลย อาจจะเพราะเป็นเรื่องไกลตัว หรือเพราะติดอยู่กับความสะดวกสบายในปัจจุบัน อีกทั้งเป้าหมายทางการเงินระยะยาวยังเห็นผลช้าไม่ทันใจ เป้าหมายทางการเงินระยะยาวเป็นเป้าหมายทางการเงินที่ยาวกว่า 7 ปี

เพื่อให้เห็นภาพความสำคัญของเป้าหมายทางการเงินระยะยาว ลองจินตนาการว่า ชายคนหนึ่งทำงานอยู่กับบริษัทที่มั่นคง มีรายรับมากเพียงพอ ถึงแม้จะไม่มีเงินเหลือเก็บแต่ก็มีเงินเดือนใช้ทุกเดือน อาชีพการงานก้าวหน้า ได้เลื่อนตำแหน่งด้วยความสามารถทุกปี แต่อยู่มาวันหนึ่งประสบอุบัติเหตุ ทำให้ไม่สามารถทำงานได้อีกต่อไป ที่ผ่านมาก็ไม่เคยทำประกัน ไม่เคยวางแผนทางการเงินในอนาคต ไม่เคยลงทุน ไม่เคยศึกษาหาความรู้แขนงอื่นเพิ่มเติม ลองนึกภาพดูว่า หากเป็นเช่นนี้ ชีวิตที่เหลือจะเป็นอยู่อย่างไร

เป้าหมายทางการเงินระยะยาวจึงสำคัญมากที่ไม่ควรจะละเลย และทุกคนควรที่จะมีการจัดทำและปฏิบัติตามแผนทางการเงินในระยะยาวดังกล่าวอย่างเคร่งครัด เพื่อที่จะได้มีชีวิตในบั้นปลายภายหลังเกษียณอายุอย่างมีความสุข เพราะในช่วงเวลาดังกล่าวจะเป็นช่วงที่ไม่มีรายได้เข้ามาแล้ว ในขณะที่รายจ่ายยังมีอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งรายจ่ายในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการรักษาพยาบาลและดูแลสุขภาพเมื่อมีอายุมากขึ้น นอกจากนี้ ผู้สูงอายุบางท่านยังมีภาระค่าใช้จ่ายที่จะต้องดูแลลูกหลานหรือผู้อยู่ในอุปการะคนอื่นๆ ที่ยังไม่สามารถตั้งตัวได้อีกด้วย และเมื่ออายุมากขึ้นร่างกายอ่อนแอลง หากยังต้องทำงานหนักเหมือนเดิม ท้ายที่สุดแล้วร่างกายก็จะรับไม่ไหว ดังนั้น การกำหนดเป้าหมายทางการเงินระยะยาวที่ดีจะทำให้ชีวิตหลังเกษียณอายุมีความสุขสบาย

ลักษณะของเป้าหมายทางการเงินที่ดี

การกำหนดเป้าหมายทางการเงินไม่ใช่เรื่องทำเล่นๆ ให้ผ่านไป แต่ต้องให้ความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป้าหมายทางการเงินที่ดีจะนำพาให้ผู้รับบริการมีฐานะทางการเงินที่มั่นคง ทั้งนี้ ก่อนจะกล่าวถึงลักษณะของเป้าหมายทางการเงินที่ดีนั้น จะขอให้อภิปรายตัวอย่างและข้อสังเกตของการกำหนดเป้าหมายโดยทั่วไปในแต่ละตัวอย่าง ดังนี้

ตัวอย่างที่ 1-1 “จะไปเที่ยว”

ข้อสังเกต: เข้าใจว่าไปเที่ยว แต่ไปเที่ยววันไหน

ตัวอย่างที่ 1-2 “จะไปเที่ยวในวันหยุดปีใหม่นี้”

ข้อสังเกต: รู้แล้วว่าเมื่อใด แต่ยังไม่รู้ว่าไปเที่ยวที่ไหน

ตัวอย่างที่ 1-3 “จะไปเที่ยวทะเลในวันหยุดปีใหม่นี้”

ข้อสังเกต: ทะเลที่ไหน มีทะเลมากมายหลายที่

ตัวอย่างที่ 1-4 “จะไปเที่ยวเกาะเสม็ดในวันหยุดปีใหม่นี้”

ข้อสังเกต: ชัดเจนขึ้น แต่ยังไม่ชัดรายละเอียด เช่น ไปกับใคร เดินทางอย่างไร

พักที่ไหน ค่าใช้จ่ายเท่าใด

จากตัวอย่างที่กล่าวมาในเบื้องต้น จะเห็นได้ว่า เป็นเป้าหมายที่ไม่ดี มีความคลุมเครือ ขาดความชัดเจน ในขณะที่เป้าหมายที่ดีจะมีคุณสมบัติ คือ ต้องเป็นเป้าหมายที่มีความชัดเจน โดยในส่วนของเป้าหมายทางการเงินที่ดีนั้น นอกจากจะต้องมีความชัดเจนแล้ว ยังจะต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ ดังนี้

1) อะไร (What) เป้าหมายทางการเงินดังกล่าว คือ อะไร ซึ่งจะต้องเป็นรูปธรรมที่สามารถระบุได้เพื่อให้เกิดความชัดเจนทั้งต่อผู้ให้คำปรึกษาและผู้รับคำปรึกษา เช่น ต้องการมีรถยนต์ ต้องการมีบ้าน ต้องการมีเงินทุนการศึกษาสำหรับบุตร หรือต้องการเดินทางท่องเที่ยวรอบโลก

2) เท่าใด (How Much) เมื่อทราบว่าเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการคืออะไร จำเป็นที่จะต้องข้อมูลเพิ่มเติมว่า ในการที่จะบรรลุตามเป้าหมายหรือให้ได้ในสิ่งที่ต้องการดังกล่าว จำเป็นที่จะต้องมียอดเงินหรือต้องใช้เงินจำนวนเท่าใด เพื่อที่จะได้จำกัดของเป้าหมายทางการเงินให้แคบลงไปในรายละเอียดมากขึ้น เช่น ต้องการมีรถยนต์ที่มีราคาเท่าไร ต้องการบ้านราคาเท่าไร ต้องการทุนการศึกษาสำหรับบุตรจำนวนเท่าไร หรือการเดินทางท่องเที่ยวรอบโลก จำเป็นจะต้องใช้เงินจำนวนเท่าไร

3) เมื่อใด (When) เป้าหมายทางการเงินใด ๆ ก็ตาม ถ้าขาดซึ่งกรอบของเวลาเป็นตัวกำหนดเป้าหมายทางการเงินดังกล่าวก็จะเป็นเป้าหมายที่เลื่อนลอย ไม่มีจุดจบสามารถเลื่อนออกไปได้ตลอดเวลา ดังนั้น ในทุกๆ เป้าหมายทางการเงินจะต้องมีองค์ประกอบของเวลาเป็นตัวกำหนดว่าต้องการให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการเมื่อไร เช่น ต้องการมีรถยนต์ราคาเท่าไร ภายในระยะเวลากี่เดือน ต้องการมีบ้านราคาเท่าไร ในระยะเวลากี่ปี ต้องการทุนการศึกษาสำหรับบุตรจำนวนเท่าไร เมื่อไร หรือการเดินทางท่องเที่ยวรอบโลก จำเป็นจะต้องใช้เงินจำนวนเท่าไร และต้องการเดินทางเมื่อไร

เป้าหมายทางการเงินที่ดี นอกจากจะต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการตามที่กล่าวมาแล้ว ยังจะต้องมีลักษณะที่สำคัญ ดังนี้

1) เป้าหมายทางการเงินดังกล่าวจะต้องสมเหตุสมผลและอยู่ในวิสัยที่เป็นไปได้ภายใต้เงื่อนไขหรือสถานะภาพทางการเงินของแต่ละบุคคล ซึ่งจะต้องมีการประเมินสถานะทางการเงินของผู้รับคำปรึกษาทั้งในปัจจุบันและคาดการณ์ในอนาคตที่อาจมีการเปลี่ยนแปลงทั้งในทางที่ดีและไม่ดีด้วย ทั้งนี้ เป้าหมายทางการเงินอาจจะติดขัดด้วยเหตุไม่คาดฝันหลายอย่างที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต เช่น มีลูก ทำให้มีรายจ่ายเพิ่มขึ้น ต้องซ่อมแซมบ้าน ต้องซื้อรถใหม่แทนที่รถคันเดิมที่ใช้นานแล้ว การกำหนดเป้าหมายทางการเงินที่เป็นไปได้จริง จึงต้องคำนึงถึงเหตุไม่คาดฝันที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตด้วย

2) ต้องเป็นเป้าหมายทางการเงินที่เหมาะสม ที่ผู้รับคำปรึกษาสามารถทำได้ โดยไม่ต้องรับแรงบีบบังคับจนเกินพอดี และไม่ต้องฝืนใจทำเพื่อให้ไปถึงเป้าหมายนั้น ทั้งนี้ การกำหนดเป้าหมายทางการเงินบางครั้ง อาจสวนทางกับวิถีชีวิตที่เป็นอยู่ในปัจจุบันของผู้รับคำปรึกษา จนทำให้การดำเนินชีวิตเปลี่ยนไป โดยภาพรวมแล้วอาจทำให้ฐานะทางการเงินดีขึ้น แต่ถ้าต้องแลกด้วยความรู้สึกอึดอัดหรือปัญหาภายในครอบครัว เป้าหมายทางการเงินดังกล่าวถึงแม้จะเป็นเป้าหมายทางการเงินที่ดี แต่ไม่ใช่เป้าหมายทางการเงินที่เหมาะสม เพราะในท้ายที่สุดผู้รับคำปรึกษาอาจจะไม่สามารถไปถึงเป้าหมายทางการเงินได้ เช่น ผู้รับบริการต้องการขยายไปอยู่บ้านหลังใหญ่ขึ้นในเมือง จึงกำหนดเป้าหมายทางการเงินว่าจะต้องควานบ้านหลังใหญ่และหาเงินมาผ่อนชำระให้ได้ เมื่อกำหนดเป้าหมายแล้วพบว่า ต้องหาเงินเพิ่มขึ้น 2 เท่าทุกเดือน ทำให้ต้องทำงานหนักมากขึ้น ส่งผลให้ความผูกพันภายในครอบครัวลดลง เกิดความเครียดภายในครอบครัว เป้าหมายทางการเงินที่ดีเพื่ออนาคตของครอบครัวของผู้รับคำปรึกษาท่านนี้อาจจะไม่ใช่เป้าหมายทางการเงินที่เหมาะสมก็เป็นได้

1.4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถานภาพทางการเงิน การวิเคราะห์ข้อมูลเป็นอีกหนึ่งกระบวนการที่มีบทบาทและมีผลอย่างมากต่อการจัดทำแผนทางการเงิน ทั้งนี้ ความถูกต้องและความแม่นยำของการวิเคราะห์ข้อมูลจะมีผลกระทบโดยตรงต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของแผนทางการเงินและการให้คำปรึกษาแก่ผู้รับคำปรึกษา โดยการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น จะต้องวิเคราะห์ทั้งในส่วนของข้อมูลทางการเงินเพื่อพิจารณาถึงความเข้มแข็งทางการเงินและตรวจสอบปัญหาทางการเงินที่อาจเกิดขึ้นทั้งในปัจจุบันและในอนาคต ซึ่งจะเป็นดัชนีที่ชี้ให้เห็นถึงศักยภาพ หรือความเป็นไปได้ ในการที่จะบรรลุตามเป้าหมายทางการเงินที่ตั้งไว้ ในส่วนของข้อมูลเชิงคุณภาพ จะชี้ให้เห็นถึงความเสี่ยงต่างๆ ที่อาจมีผลกระทบต่อ การบรรลุตามเป้าหมายทางการเงินที่ผู้รับคำปรึกษามีโอกาสที่จะต้องพบ เพื่อที่จะได้หามาตรการรองรับหรือจัดการกับความเสี่ยงดังกล่าว

1.4.4 การจัดทำและนำเสนอทางเลือกของแผนการเงิน ในการจัดทำและนำเสนอแผนทางการเงิน สามารถแบ่งกระบวนการออกเป็น 3 ขั้นตอน รายละเอียดดังนี้

1) ประเมินทางเลือกของแผนทางการเงินทั้งหมดที่มีผลจากการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลในกระบวนการที่ 2 และ 3 ทำให้สามารถประเมินถึงสถานะทางการเงินในปัจจุบันของผู้รับคำปรึกษาทางการเงินได้ และเมื่อนำมาพิจารณาควบคู่ไปกับเป้าหมายทางการเงินของผู้รับคำปรึกษาในกระบวนการที่ 1 จะนำไปสู่การจัดทำแผนทางการเงินเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้รับคำปรึกษา ทั้งนี้ แนวทางในการบรรลุตามเป้าหมายทางการเงินที่วางไว้ อาจจะมีได้หลายแนวทางหรือมีทางเลือกที่จะสามารถใช้แผนทางการเงินได้มากกว่าหนึ่งทางเลือก หรือมากกว่าหนึ่งแผนเพื่อช่วยให้ผู้รับคำปรึกษาสามารถบรรลุตามเป้าหมายทางการเงินที่ได้วางไว้

2) พัฒนาแผนการเงินจากทางเลือกของแผนทางการเงินทั้งหมดที่มีผู้จัดทำแผนมีหน้าที่ที่จะต้องพิจารณาถึงข้อดี ข้อเสีย และข้อจำกัดของแต่ละแผนทางการเงินที่พัฒนาขึ้นมา และนำเสนอให้แก่ผู้รับคำปรึกษาเพื่อประกอบการพิจารณา ทั้งนี้ จะต้องพิจารณาควบคู่ไปกับเงื่อนไขหรือข้อจำกัดเฉพาะที่มีของผู้รับคำปรึกษา อันจะนำมาซึ่งแผนทางการเงินและแผนปฏิบัติการที่เหมาะสมต่อตัวของผู้รับคำปรึกษาที่สุด ทั้งนี้ แผนทางการเงินดังกล่าวจะต้องสอดคล้องกับเป้าหมายและความต้องการทางการเงินที่ตั้งไว้ภายใต้ข้อสมมติฐานและข้อมูลที่รวบรวมได้ทั้งหมด

3) นำเสนอแผนการเงินต่อผู้รับคำปรึกษา ในขั้นตอนนี้ผู้แนะนำการวางแผนทางการเงินมีบทบาทและหน้าที่ที่สำคัญที่จะต้องนำเสนอแผนทางการเงินที่ได้มีการคัดเลือกแล้ว เพื่อช่วยให้ผู้รับคำปรึกษาสามารถเข้าใจถึงสถานะทางการเงินในปัจจุบันของผู้รับคำปรึกษา ข้อสมมติฐาน รายละเอียดและขั้นตอน ข้อดีและข้อจำกัด ความเสี่ยงที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนผลกระทบของแผนทางการเงินดังกล่าวที่จะช่วยให้ผู้รับคำปรึกษาสามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์เป้าหมายและความต้องการทางการเงินที่ต้องการได้ ในขณะที่เดียวกันจะต้องมีการอธิบายเพื่อให้ผู้รับคำปรึกษาเข้าใจถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยแวดล้อมต่างๆ เช่น เงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สถานภาพทางด้านครอบครัว และหน้าที่การงานที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งอาจทำให้แผนทางการเงินไม่สามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์ เป้าหมายหรือความต้องการทางการเงินดังกล่าวได้ กระบวนการนำเสนอแผนทางการเงินแก่ผู้รับคำปรึกษานี้จะเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้วางแผนทางการเงินสามารถประเมินความคาดหวังของผู้รับคำปรึกษาได้ว่าพอใจกับแผนทางการเงินดังกล่าวและมีความตั้งใจที่จะดำเนินการตามแผนปฏิบัติการของแผนทางการเงินดังกล่าวหรือไม่ หรืออาจจะต้องมีการปรับเปลี่ยนรายละเอียดในบางประเด็นเพื่อให้เกิดความพึงพอใจต่อทั้งฝ่ายของผู้ให้คำปรึกษาและผู้รับคำปรึกษา ที่จะนำไปสู่การประยุกต์ใช้และลงมือปฏิบัติตามแผนทางการเงินดังกล่าว ทั้งนี้ แผนทางการเงินที่ได้มีการนำเสนอแก่ผู้รับคำปรึกษา ควรที่จะประกอบด้วยส่วนต่างๆ ดังต่อไปนี้

(1) ข้อตกลงขอบเขตความรับผิดชอบ ซึ่งระบุขอบเขตของความรับผิดชอบของผู้รับคำปรึกษาและผู้วางแผนทางการเงินในการทำแผนทางการเงิน ข้อตกลงดังกล่าวควรจะระบุถึงข้อมูลและคำจำกัดความต่างๆ ที่ใช้ในแผนทางการเงิน

(2) จดหมายนำส่ง เป็นเอกสารแยกต่างหากจากแผนทางการเงิน ซึ่งระบุประเด็นต่างๆ ที่ได้มีการปรึกษาและตกลงกันตลอดช่วงการทำแผนทางการเงิน

(3) ใบปะหน้า ระบุถึงการรักษาความลับของข้อมูลต่างๆ ที่ผู้รับคำปรึกษามอบให้แก่ผู้วางแผนทางการเงิน

(4) บทนำ ระบุถึงเนื้อหาของแผนทางการเงิน

- (5) Disclosures ระบุข้อมูลที่สำคัญ เช่น ขอบเขตการให้บริการ ความขัดแย้งทางผลประโยชน์ ระยะเวลาการให้บริการ การยกเลิกสัญญาการให้บริการ
- (6) บทสรุป ซึ่งระบุเฉพาะส่วนสำคัญของแผนทางการเงิน
- (7) เป้าหมายและวัตถุประสงค์ ซึ่งระบุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของผู้รับคำปรึกษา
- (8) สถานะปัจจุบัน ซึ่งเป็นข้อมูลที่รวบรวมและวิเคราะห์ถึงสถานะปัจจุบันของผู้รับคำปรึกษา
- (9) คำแนะนำ ระบุถึงคำแนะนำต่างๆ ที่ผู้วางแผนทางการเงินจัดทำให้แก่ผู้รับคำปรึกษา
- (10) แผนปฏิบัติงาน ระบุถึงขั้นตอนหรือกระบวนการที่ผู้วางแผนทางการเงินแนะนำให้ผู้รับคำปรึกษาปฏิบัติ
- (11) เกณฑ์การประเมิน ซึ่งใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินประสิทธิผลของแผนทางการเงิน
- (12) กระบวนการประเมิน ระบุผู้รับคำปรึกษา วิธีการ และความถี่ในการประเมินประสิทธิผลของแผนทางการเงิน
- (13) Disclaimer ระบุขอบเขตที่ไม่อยู่ในความรับผิดชอบของผู้วางแผนทางการเงิน
- (14) ใบมอบอำนาจ ที่ระบุถึงขอบเขตของอำนาจดำเนินการที่ผู้รับคำปรึกษามอบให้ผู้วางแผนทางการเงินดำเนินการแทน

1.4.5 การปฏิบัติตามแผนการเงิน ภายหลังจากที่ผู้รับคำปรึกษายอมรับแผนทางการเงินที่ผู้วางแผนทางการเงินได้นำเสนอไปแล้ว ก็จะนำไปสู่ขั้นตอนของการนำไปใช้ปฏิบัติ ซึ่งจะต้องมีการตกลงร่วมกันถึงขอบเขตของความรับผิดชอบและการให้บริการ โดยผู้วางแผนทางการเงินจะต้องมีบทบาทและหน้าที่ในการระบุถึงขอบเขตความรับผิดชอบและแผนปฏิบัติการที่เป็นหน้าที่ที่แต่ละฝ่ายจะต้องนำไปปฏิบัติ รวมถึงทำหน้าที่เป็นผู้พิจารณาเลือกเครื่องมือหรือสินค้าและบริการทางการเงินที่จะนำมาใช้ตามแผนปฏิบัติการทางการเงินที่ได้ผ่านการคัดเลือกมาแล้ว ทั้งนี้ ในกระบวนการและขั้นตอนของการเลือกเครื่องมือ หรือสินค้าและบริการทางการเงินที่จะนำมาใช้นั้น ผู้วางแผนทางการเงินจะต้องคำนึงถึงสถานภาพทางการเงินของผู้รับคำปรึกษา และความสามารถของเครื่องมือดังกล่าวในการตอบสนองต่อเป้าหมายและความต้องการทางการเงิน

ของผู้รับคำปรึกษา นอกจากนี้ ผู้ให้คำปรึกษาจะต้องมีหน้าที่เป็นตัวแทนของผู้รับคำปรึกษาในการเจรจาต่อรองเพื่อให้แน่ใจว่าผู้รับคำปรึกษาได้สินค้าและบริการทางการเงินที่ดีที่สุดที่เหมาะสมกับแผนทางการเงินที่นำมาใช้

1.4.6 การทบทวนตรวจสอบแผนทางการเงินอย่างสม่ำเสมอ เนื่องจากแผนทางการเงินที่ดีจะต้องมีการประเมินและตรวจสอบอย่างสม่ำเสมอว่าผลที่ได้มีการเบี่ยงเบนไปจากที่คาดหวังไว้หรือไม่และเป็นผลเนื่องมาจากปัจจัยหรือสาเหตุใด หรือข้อสมมติฐานที่กำหนดไว้มีการเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งจะต้องมีการปรับปรุงแผนทางการเงินให้เหมาะสมอยู่ตลอดเวลา ดังนั้น ผู้วางแผนทางการเงินจึงมีหน้าที่ในการกำกับดูแลให้มีการปฏิบัติตามแผนทางการเงินที่ตกลงร่วมกัน โดยผู้วางแผนทางการเงินจะต้องชี้แจงให้ผู้รับคำปรึกษาทราบถึงความจำเป็นของกระบวนการติดตามและประเมินผลทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ความถี่ และการรายงานผลให้ผู้รับคำปรึกษาทราบ

ทั้งนี้ ขอบเขตของการทบทวนและตรวจสอบจะครอบคลุมในด้านต่างๆ ที่สำคัญ ได้แก่ ผลและความก้าวหน้าของแผนทางการเงินที่นำไปปฏิบัติ เช่น ผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุน เป็นต้น การเปลี่ยนแปลงด้านสถานภาพของผู้รับคำปรึกษา เช่น เป้าหมายทางการเงิน สุขภาพ รายรับและรายจ่ายที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการเปลี่ยนแปลงด้านสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ และกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง โดยผู้วางแผนทางการเงินจะต้องปรึกษาหารือกับผู้รับคำปรึกษาถึงความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นที่อาจนำไปสู่การให้ข้อเสนอแนะหรือ การปรับเปลี่ยนแผนทางการเงินที่จะต้องอิงอยู่กับเงื่อนไขและสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งผู้วางแผนทางการเงินอาจจะต้องกลับไปเริ่มต้นใหม่ในขั้นตอนของการรวบรวมข้อมูลที่จำเป็นเพิ่มเติม เพื่อนำมาใช้ในการวิเคราะห์และให้ข้อเสนอแนะใหม่ที่สอดคล้องกับเป้าหมาย ความต้องการทางการเงินและเงื่อนไขหรือสภาวะแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป

ทั้งนี้ สาเหตุสำคัญที่จะต้องมีการตรวจสอบแผนทางการเงินอย่างสม่ำเสมอ เป็นผลเนื่องมาจากปัจจัยที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

1) การเปลี่ยนแปลงสถานภาพส่วนตัวของผู้รับคำปรึกษา เมื่อเวลาเปลี่ยนไป เงื่อนไขส่วนตัวหรือสถานภาพของผู้รับคำปรึกษาอาจมีการปรับเปลี่ยนไป เช่น ผู้รับคำปรึกษาดกงาน สถานภาพทางครอบครัวเปลี่ยนแปลงไป อาจจะมีการหย่าร้าง หรือมีบุตรเพิ่มขึ้นหรือในบางครั้งผู้รับคำปรึกษาอาจต้องการที่จะปรับเปลี่ยนวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายทางการเงิน เช่น อาจจะมีระยะเวลาเกษียณอายุออกไปจาก 60 ปี เป็น 65 ปี เป็นต้น และจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนแผนทางการเงินใหม่ ซึ่งเงื่อนไขที่เปลี่ยนแปลงไปนี้ อาจมีผลกระทบทำให้ผู้รับคำปรึกษาต้องมีการปรับเปลี่ยนเป้าหมายทางการเงินใหม่ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

2) การเปลี่ยนแปลงของปัจจัยภายนอก ปัจจัยภายนอกบางอย่างที่เป็นปัจจัยที่อยู่นอกเหนือการควบคุมของผู้รับคำปรึกษา ซึ่งเมื่อปัจจัยต่างๆ เหล่านี้เปลี่ยนไป จำเป็นจะต้องมีการปรับเปลี่ยนแผนทางการเงิน ซึ่งปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ ได้แก่

(1) การเปลี่ยนแปลงของเงื่อนไขหรือสมมติฐานทางเศรษฐกิจ เช่น การลดลงของอัตราดอกเบี้ย ในระดับที่ต่ำกว่าที่คาดการณ์เอาไว้ ในขณะที่มีการทำแผนเบื้องต้นที่อาจส่งผลกระทบต่อผลตอบแทนจากการลงทุน

(2) การเปลี่ยนแปลงของกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง

3) การเปลี่ยนแปลงของเครื่องมือหรือตราสารทางการเงินประเภทใหม่ๆ ผู้วางแผนทางการเงินมีบทบาทและหน้าที่โดยตรงที่จะต้องคอยตรวจสอบว่าเครื่องมือหรือตราสารทางการเงินที่นำมาใช้ยังคงสามารถตอบสนองต่อเป้าหมายทางการเงินที่ได้กำหนดไว้ในเบื้องต้นหรือไม่ รวมถึงจะต้องมีการประเมินเครื่องมือหรือตราสารทางการเงินประเภทใหม่ๆ ที่อาจจะนำมาใช้ในการวางแผนทางการเงิน ที่จะช่วยให้แผนทางการเงินดังกล่าวสามารถตอบสนองต่อเป้าหมายและความต้องการทางการเงินของผู้รับคำปรึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4) การทบทวนแผนทางการเงินอย่างสม่ำเสมอเป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยให้นักวางแผนทางการเงินสามารถตรวจสอบถึงความบกพร่องหรือความผิดพลาดในบางประเด็นที่นักวางแผนทางการเงินอาจจะละเลยหรือตกหล่นไปโดยมิได้ตั้งใจในการวางแผนทางการเงินในตอนแรกและแก้ไขได้ทันการณ์

1.5 ประเภทของการวางแผนการเงิน

กาญจนา หงษ์ทอง (2551) กล่าวว่า การวางแผนการเงินที่ดีจะเป็นตัวกำหนดทิศทาง และการตัดสินใจทางการเงิน เพื่อให้สามารถบรรลุถึงเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการได้ หากบุคคลใดเริ่มต้นทำการวางแผนการเงินเร็ว มีการปฏิบัติตามอย่างมีวินัย และสม่ำเสมอแล้ว บุคคลนั้นก็จะเข้าใกล้ความมีอิสรภาพทางการเงินได้มากขึ้น แผนการเงินหลักๆ ที่สำคัญที่ควรวางแผนเริ่มปฏิบัติ มีดังนี้

1) แผนการออม บุคคลควรทำการศึกษาช่องทางในการออมให้รอบด้านที่มีมากกว่าการฝากธนาคาร ไม่ว่าจะเป็นการซื้อพันธบัตร สลาก ฝากเงินกับสหกรณ์ แล้วเลือกช่องทางที่เหมาะสมที่สุด ซึ่งแต่ละช่องทางในการออมก็จะมีความเสี่ยงที่แตกต่างกัน เช่น ผลตอบแทนที่สูงก็จะมาพร้อมกับความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้นเสมอ ที่สำคัญต้องทำการออมอย่างพอเหมาะพอดีและสอดคล้องกับเงื่อนไขทางการเงิน เพื่อไม่ให้รู้สึกว่าการออมเป็นภาระ และสามารถทำการออมได้อย่างสม่ำเสมอ

2) แผนการลงทุน บุคคลจะต้องไม่ลืมกฎการกระจายความเสี่ยง เช่นเดียวกับการออม คือ เลือกลงทุนในช่องทางที่มีความเสี่ยงในระดับที่รับได้ แล้วศึกษาข้อดีข้อเสียของการลงทุนนั้นอย่างรอบด้าน ซึ่งแผนการลงทุนในแต่ละปีก็อาจจะถูกปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับสถานการณ์และตัวแปรในช่วงนั้นๆ เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์การลงทุน เช่น ถ้าหากบุคคลไม่อยากเผชิญหน้ากับความผันผวนที่อาจจะเกิดขึ้นในระยะสั้น ก็ควรจะมุ่งลงทุนระยะยาว เพราะการลงทุนระยะยาวเป็นหลักของการลงทุนที่จะทำให้เงินของบุคคลงอกเงยได้อย่างยั่งยืน

3) แผนการบริหารหนี้ แผนนี้มีความจำเป็นที่จะต้องทำเพื่อปลดเปลื้องภาระหนี้สิน โดยจะเริ่มต้นด้วยการที่บุคคลต้องรู้เรื่องหนี้ก่อนว่ามีหนี้รวมทุกประเภททั้งหมดเท่าไร เมื่อตั้งใจจะสะสางหนี้ก้อนเดิม ต้องหยุดสร้างหนี้ก้อนใหม่หรืออย่าสร้างหนี้เพิ่ม สำคัญที่สุดคือต้องรู้จักใช้จ่ายและควบคุมค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น รมัดระวังการใช้จ่ายให้มากขึ้น และหาวิธีปลดหนี้ อย่างค่อยเป็นค่อยไป จัดลำดับความสำคัญของหนี้ที่ต้องเร่งชำระก่อนหลัง

4) แผนบริหารความเสี่ยง ไม่มีใครสามารถป้องกันความเสี่ยงทุกอย่าง อย่างที่จะต้องเผชิญในชีวิตได้ แต่ก็มีความหนทางที่จะสามารถป้องกันความเสี่ยงทางการเงินได้ ซึ่งความเสี่ยงทางการเงินที่สำคัญ นั้น เกิดจากการเกิดอุบัติเหตุ ความเจ็บป่วย และความตาย ความเสี่ยงเหล่านี้ เมื่อเกิดขึ้นจะสร้างความสูญเสียทางการเงินเป็นอย่างมาก ดังนั้น บุคคลจึงควรวางแผนบริหารความเสี่ยงไว้ด้วย โดยการทำประกันชีวิต เพื่อไม่เป็นการสร้างภาระให้กับคนที่อยู่ข้างหลัง หรือสร้างความเสี่ยงทางการเงินให้กับครอบครัว

5) แผนเกษียณ ด้วยเทคโนโลยีและความเจริญก้าวหน้าทางการแพทย์ ทำให้มีการคาดการณ์ว่าในอนาคต อายุเฉลี่ยของคนไทยก็จะยืนยาวขึ้นไปอีก ทำให้บุคคลต้องวางแผนการเงินเพื่อวัยเกษียณ เป็นการรับมือกับช่วงชีวิตที่ยาวขึ้นที่จะต้องใช้จ่ายมากขึ้น เนื่องจากชีวิตในช่วงนี้ จะไม่มีรายได้ประจำที่เคยได้รับ สุขภาพร่างกายก็เริ่มถดถอยลง ทำให้ต้องมีเงินจำนวนมากไว้ใช้จ่ายตอนแก่ จึงต้องมีการวางแผนที่จะมีเงินเพื่อเตรียมไว้เป็นค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษาพยาบาลในยามแก่ชรา หรือในยามที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ นอกจากนี้ การกำหนดจำนวนเงินทุนในอนาคต บุคคลควรทราบระยะเวลาก่อนที่จะถึงกำหนดเกษียณอายุ เพื่อกำหนดเงินออมสะสม ได้อย่างถูกต้อง เนื่องจากอาชีพที่แตกต่างกันย่อมมีแผนการทางการเงินในอนาคตที่ต่างกัน (บริษัท หลักทรัพย์จัดการกองทุน เอ็มเอฟซี จำกัด (มหาชน), ม.ป.ป.)

6) วางแผนภาษีอากร มีผู้มีรายได้จำนวนมากจะต้องมีการวางแผนลดภาษีอย่างชาญฉลาด หลังจากที่พบว่า ส่วนใหญ่เสียภาษีมากเกินไปเกินเหตุอันควร เนื่องจากไม่ได้ทำการศึกษาล่วงหน้า ทั้งที่มีหลากหลายช่องทางที่จะช่วยในการประหยัดภาษีได้ และรัฐก็เปิดโอกาสให้ใช้สิทธิตามกฎหมายได้อย่างเต็มที่ ไม่ว่าจะเป็นการประกัน เงินผ่อนบ้าน กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุน

รวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (Retirement Mutual Fund) และกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (Long Term Equity Fund) เป็นต้น ซึ่งหากบุคคลทำการวางแผนไว้เป็นอย่างดี ก็จะพบว่าสามารถช่วยประหยัดภาษีได้มากในแต่ละปี และถือว่าน่าเสียดายสำหรับอีกหลายคน ที่แม้จะมุ่งมั่นกับการออมและการลงทุน ภายใต้กลยุทธ์ทุกรูปแบบ แต่กลับมองข้ามปัจจัยที่มีผลกระทบโดยตรงนั่นคือ การเสียภาษี

2. ทฤษฎีเกี่ยวกับการวางแผนการเงิน

ดร.กิตติชัย นวลทอง ผู้ช่วยผู้อำนวยการศูนย์วิจัย ธ.ก.ส. (2557) กล่าวดังนี้

1) ทฤษฎีการเงินชาวบ้าน

รายได้ – นำไปลงทุน - รายจ่ายในครัวเรือน + กำไร – เงินออม

รายได้ – นำไปลงทุน - รายจ่ายในครัวเรือน - ขาดทุน + เงินกู้

2) ปรับเปลี่ยนแนวคิดตามหลักเศรษฐกิจแบบพอเพียง

รายได้ – เก็บออม - นำไปลงทุน - รายจ่ายในครัวเรือน + กำไร

รายได้ – เก็บออม - นำไปลงทุน - รายจ่ายในครัวเรือน – ขาดทุน

(ประมาณการปีต่อไปหากรายรับไม่พอรายจ่าย พยายามลดค่าใช้จ่ายในครัวเรือนก่อน

หากไม่เพียงพอจริงๆ แล้วจึงขอกู้เงินกู้ในระบบ)

3) อัตราส่วนทางการเงินส่วนบุคคล

แต่ละครอบครัวจะต้องมีการสัดส่วนการออมไม่น้อยกว่า 10% ของรายได้

แต่ละครอบครัวควรมีสัดส่วนสินทรัพย์การลงทุนต่อสินทรัพย์สุทธิไม่น้อย 50%

4) การจัดการการเงิน เป้าหมายการใช้เงิน

กรณีที่ 1 อยู่กินแบบสบาย ใช้เงินเกินตัว ครอบครัวต้องเป็นหนี้

(หาได้ 100 ใช้จ่าย 120 ต้องก่อหนี้ 20)

กรณีที่ 2 หน้อยกินน้อย ค่อยๆ หา ค่อยๆ ใช้

(หาได้ 100 ใช้จ่าย 100 ไม่มีให้เก็บออม)

กรณีที่ 3 หาได้แบบพอกิน ไม่มีหนี้สินแต่เก็บได้น้อยนิด (ก็ยังดี)

(หาได้ 100 ใช้จ่าย 90 เก็บออม 10)

กรณีที่ 4 หาได้แบบพอกิน ไม่มีหนี้สิน แต่ได้เก็บออม

(หาได้ 100 เก็บออม 20 ใช้จ่าย 80 ไม่ต้องก่อหนี้)

กรณีที่ 5 หาได้แบบพอกิน ไม่มีหนี้สิน แต่ได้เก็บออมและแบ่งไปลงทุน

(หาได้ 100 เก็บออม 20 ลงทุน 30 ใช้จ่ายแค่ 50 ชีวิตมีสุข)

- 5) ลดรายจ่าย รายได้ไม่เพิ่ม แต่มีเงินออม
 งดสูบบุหรี่ 1 ซอง/วัน เก็บออมได้ 55 บาท
 งดดื่มสุรา 1 ขวด/วัน เก็บออมได้ 120 บาท
 ใช้โทรศัพท์ที่ให้น้อยลง 10 บาท/วัน เก็บออมได้ 10 บาท
 ลดจำนวนครั้งการใช้รถจักรยานยนต์ รถยนต์
 ลดการใช้สิ่งได้ 3 ครั้ง ๆ 20 บาท เก็บออมได้ 60 บาท
 ปรับลดการบริโภคเนื้อวัว/หมู เป็นเนื้อปลา มีอยู่ 50 บาท เก็บออมได้ 50 บาท
 ปรับลดการใช้ไฟฟ้าที่ไม่จำเป็น หรือลดจำนวนครั้งหรือเวลาในการใช้ให้น้อยลง
 ประหยัดได้ 15 บาท เก็บออมได้ 15 บาท

การใช้เงินอย่างฉลาดจะประหยัดและออมได้ = 310 บาท

- 6) การวางแผนการใช้เงินเพื่อการลงทุนจาก “เงินออม”

(1) จัดสรรเงินออมเพื่อการลงทุนเป็นส่วนๆ

(2) กำหนดสัดส่วนที่จะลงทุน พิจารณาตามผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับ และความเสี่ยงอันไม่แน่นอนที่อาจจะเกิดขึ้นได้ในอนาคต ทั้งนี้ หากพิจารณาแล้วผลตอบแทนสูงก็อาจจะลงทุนจำนวนมาก แต่เมื่อวิเคราะห์ถึงความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นในด้านความเสียหายก็ควรปรับลดปริมาณเงินทุนที่จะต้องลงทุนให้น้อยลงกว่าเดิม ให้พอเหมาะพอควรที่คาดว่าจะยอมรับต่อผลตอบแทนและความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นได้

(3) ไม่ควรนำเงินออมไปลงทุนอย่างใดอย่างหนึ่งเพียงประเภทเดียว เพราะจะส่งผลกระทบต่อความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นต่อประเภทเงินลงทุนเพียงประเภทเดียวได้ การพิจารณาลงทุนหลายอย่างจะทำให้ลดความเสี่ยงเพียงอย่างเดียวอาจมีจำนวนมากให้กระจายออก ไม่ว่าจะเป็นผลตอบแทนหรือความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้น เช่น กรณีนำเงินออมไปลงทุนทำสวนผลไม้เพียงอย่างเดียวทั้งจำนวน หากเกิดภาวะน้ำท่วม หรือฝนแล้งติดต่อกัน ผลผลิตก็จะเสียหายทั้งหมด เงินออมก็จะหมด ผลตอบแทนก็ไม่ได้

2.1 ขั้นตอนการวางแผนทางการเงิน

- (1) ตรวจสอบสุขภาพเงินในครอบครัว
- (2) กำหนดเป้าหมายการใช้เงิน
- (3) จัดสรรเงินเรียงลำดับตามความสำคัญ
- (4) ใช้เงินตามสัดส่วนที่จัดสรรไว้
- (5) ประเมิน/ปรับปรุงให้เป็นไปตามแผน
- (6) วิเคราะห์/เปรียบเทียบตามแผน/เป้าหมายที่ได้กำหนด

2.2 ขั้นตอนการวางแผนทางการเงินในครัวเรือน

(1) สํารวจที่มาของรายรับและรายการที่จําเป็นจะต้องใช้เงินอย่างชัดเจนว่า ในแต่ละวันหรือแต่ละเดือนจะมีรายรับเงินจากแหล่งใด

(2) กำหนดเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของการใช้เงินที่ชัดเจนและเรียงลำดับความจําเป็นมากน้อยตามปริมาณเงินที่มีอยู่อย่างจํากัด โดยรายจ่ายใดที่มีความจําเป็นมากก็กำหนดแนวทางการใช้ไว้ก่อน มีความจําเป็นน้อยก็จัดลำดับดำเนินการไว้ทีหลัง

(3) นำแผนและเป้าหมายมาพิจารณาจัดสรรเงินแยกตามประเภท และความจําเป็นของรายจ่ายให้เป็นหมวดหมู่อย่างเหมาะสม

(4) ใช้เงินตามแผนและสัดส่วนที่ได้จัดสรรไว้แต่ละประเภทของรายการและปริมาณตามสัดส่วนจำนวนเงินที่กำหนดไว้อย่างสอดคล้องและสัมพันธ์กับความจําเป็น

(5) ประเมินการใช้เงินตามแผนและสัดส่วนที่ได้กำหนดไว้ว่า เป็นไปตามที่จัดลำดับและปริมาณแต่ละหมวดได้จ่ายเงินไปมากน้อยเพียงใด และได้ผลประโยชน์ตามที่กำหนดไว้หรือไม่

(6) วิเคราะห์/เปรียบเทียบ ระหว่างผลของการใช้กับแผนที่กำหนดไว้มีปริมาณการใช้ขาด-เกินในแต่ละหมวดหรือแต่ละประเภทมาก-น้อยเท่าไร เพื่อจะได้ดำเนินการปรับแผนและผลของการใช้ให้เกิดความสมดุลและสอดคล้องกับความเป็นจริงที่ถือว่าเป็นสิ่งจําเป็นต้องใช้

ตารางที่ 2.1 ตัวอย่างการจัดทำแผน/เป้าหมายทางการเงินในครอบครัว

ที่มาของรายรับ		แผน/เป้าหมายการใช้เงิน		ประมาณการรายรับคงเหลือ 3 (1-2=3)
รายการ	จำนวนเงิน (บาท) 1	รายการ	จำนวนเงิน (บาท) 2	
ขายข้าว-นาปี	105,000	ฝากออมรายปี (148,500-6,000)	6,000	142,500
ขายผักตามช่วงฤดู	15,000	รายจ่ายทำนาต่อปี	65,000	77,500
ขายสัตว์เลี้ยง-เป็ด-ไก่	18,500	รายจ่ายเลี้ยงสัตว์ต่อปี	8,000	69,500
รับจ้างทั่วไปรายวัน	10,000	รายจ่ายในครัวเรือนต่อปี	63,500	6,000
		รายจ่ายการศึกษาบุตร	85,000	-79,000
		รายจ่ายเพื่อการกุศล	9,000	-88,500
		สรุปประมาณการรายรับน้อยกว่ารายจ่าย		
รวมประมาณการรายรับ	148,500	รวมประมาณการรายจ่าย	236,500	-88,000

จากตารางที่ 2.1 ตัวอย่างการจัดทำแผน/เป้าหมายทางการเงินในครอบครัวข้างต้น โดยแผนประมาณการรายรับน้อยกว่าประมาณการรายจ่าย จำนวน 88,000 บาท หรือระหว่างรายรับ และรายจ่ายไม่มีความสมดุลต่อกัน เพราะรายรับไม่เพียงพอต่อความต้องการใช้เงินตามรายการที่ได้วางแผนไว้ หากต้องดำเนินการตามแผนนี้จะต้องจัดหาเงินเพื่อนำมาเป็นรายจ่ายให้เพียงพอโดย

- 1) อาจต้องทำงานรับจ้างเพื่อเพิ่มรายรับให้มากขึ้น หรือ
- 2) ต้องปรับลดรายจ่ายลง หากไม่สามารถปรับลดรายจ่ายลงได้
- 3) จำเป็นต้องกู้เงินหรือก่อหนี้เพื่อเพิ่มจำนวนเงินที่ต้องใช้เพื่อนำมาเป็นรายจ่าย

ให้เพียงพอต่อความจำเป็นที่ต้องใช้จ่ายตามแผนที่ได้กำหนดไว้ ดังนั้น หลักการวิเคราะห์และปรับแผน/เป้าหมายการเงิน กรณีที่รายรับไม่เพียงพอต่อรายจ่ายตามกรณีตัวอย่าง จะต้องดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

(1) ปรับเพิ่มด้านรายรับ เช่น การรับจ้างเพิ่มมากขึ้น หรือเพิ่มการขายผลผลิตที่สามารถดำเนินการได้ในช่วงระยะสั้นๆ เช่น ปลูกพืชผักสวนครัวที่ลงทุนน้อย แต่ได้ผลผลิตเร็ว การเลี้ยงสัตว์ที่ต้องเน้นอาหารตามธรรมชาติมากขึ้น เพื่อลดต้นทุน เช่น การเลี้ยงไก่พื้นเมืองที่สามารถหากินตามธรรมชาติได้

(2) พิจารณาปรับลดรายจ่ายบางรายการลง โดยเริ่มพิจารณาแต่ละประเภทที่คิดว่าสามารถปรับลดได้ เช่น

ปรับลดการออมลดลงจาก 6,000 บาท เหลือ 3,000 บาท (-3,000 บาท)

ปรับลดต้นทุนการทำงานลง จาก 65,000 บาท เหลือ 63,000 บาท (-2,000)

ปรับลดค่าใช้จ่ายในครัวเรือนลง วันละ 50 บาท ($50 \times 365 = -18,250$)

ปรับลดรายจ่ายเพื่อการกุศลให้เหลือ 8,000 บาท (-1,500)

รวมจำนวนรายจ่ายที่ปรับลดลงได้ 24,750 บาท

จากการปรับลดรายจ่ายลง ทำให้การจัดหาเงินเพื่อใช้ตามแผนรายจ่ายลดได้ 24,750 บาท นั่นหมายถึง การก่อหนี้ก็จะลดน้อยลงแทนที่จะต้องก่อหนี้หรือหาแหล่งเงินกู้ 88,000 บาท ปรับรายจ่ายลดลงได้ 24,750 บาท ก็จะต้องจัดหาแหล่งเงินกู้เพื่อก่อหนี้เพียง 63,250 บาท (นี่คือประโยชน์จากการจัดทำแผน ทำให้ก่อหนี้เท่าที่จำเป็น)

ดังนั้น จะเห็นได้ชัดเจนหากแต่ละคนแต่ละครอบครัวสามารถจัดทำ “แผน/เป้าหมายทางการเงินในครอบครัว” ได้ ก็สามารถวิเคราะห์และควบคุมการใช้จ่ายเงินและวางแผนการจัดหาเงินได้อย่างมีระบบ และลดภาระการก่อหนี้ให้น้อยลงได้ เปรียบเสมือนการคาดเดาเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นล่วงหน้าได้อย่างมีแบบแผนและอ้างอิงถึงแหล่งที่มาและการใช้ไปได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

(7) การควบคุมและประเมินการใช้เงินตามแผน/เป้าหมายทางการเงิน ในการจัดทำแผนหรือกำหนดเป้าหมายจะต้องมีความสอดคล้องกับความสามารถในการจัดหาเงินและการใช้จ่ายเงินในครัวเรือนอย่างเป็นระบบ ดังนั้น แผนหรือเป้าหมายจะต้องมีความ “SMART” คือ

แผน/เป้าหมายที่ดี	มีความ “SMART”
มีความชัดเจน	S Specific
วัดผลได้ชัดเจน	M Measurable
ทำให้สำเร็จได้	A Achievable
มีความเป็นไปได้	R Realistic
มีกรอบระยะเวลาที่ชัดเจน	T Time Bound

การจัดทำแผน การดำเนินการตามแผน การควบคุมปฏิบัติให้เป็นไปตามแผน และการประเมินผล เพื่อให้เห็นผลอย่างถูกต้องและชัดเจนตามความเป็นจริงจะต้องมีความสอดคล้องกัน จึงจะสามารถนำผลที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ แผนจึงเป็นแสงไฟส่องทางและทำให้เห็นถึงสิ่งที่จำเป็น ซึ่งเป็นการรู้ไหลของเงิน ก็สามารถนำแผนมาเป็นเครื่องมืออุดรูรั่วของรายได้ในครัวเรือนที่จะมีผลต่อการออมและเกิดการลงทุนในครัวเรือนได้มากขึ้น

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กจิตพร สิทธิพันธุ์ (2553) ทำการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร” ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิง มีจำนวนเท่ากันคือ 75 คน ซึ่งส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20 – 30 ปี สถานภาพโสด มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี รายได้เฉลี่ยต่อเดือนเท่ากับ 10,001 – 15,000 บาท และประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน

ข้อมูลปัจจัยทางด้านระดับการศึกษา มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดและรูปแบบในการวางแผนการเงิน ด้านอาชีพ มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดและรูปแบบในการวางแผนการเงินของประชาชน

ข้อมูลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ปัจจัยด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารมีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินมากที่สุด รองลงมา ด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนการเงิน มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงิน ด้านภาวะทางเศรษฐกิจ มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ในด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนการเงิน และด้านปัจจัยอื่นๆ มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงิน

รภพ ชอนทรัพย์อนันต์ (2554) ทำการศึกษาเรื่อง “การวางแผนการเงินของนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่” ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21 –22 ปี รองลงมา มีอายุระหว่าง 19 –20 ปี มีสถานภาพโสด มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคเหนือ รองลงมา มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลาง อยู่ชั้นปีที่ 4 รองลงมา อยู่ชั้นปีที่ 3 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,000 -10,000 บาท รองลงมา 10,000 –15,000 บาท มีค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค รองลงมา คือ ค่าใช้จ่ายเพื่อสันตนาการ ข้อมูลทางด้านรูปแบบการวางแผนการเงิน ผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามมีการวางแผนการออมและการลงทุนมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ การวางแผนการซื้อหรือครอบครองทรัพย์สิน การวางแผนในด้านของหนี้สิน การวางแผนทางภาษี การวางแผนการเกษียณ และไม่มีกรวางแผนใดๆ ตามลำดับ การวางแผนการออมและการลงทุน ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรูปแบบการออมและการลงทุนจะเป็นเงินฝากออมทรัพย์ รองลงมาคือ หุ้น มีอัตราความเสี่ยงที่ยอมรับได้สำหรับการออมและการลงทุนอยู่ในระดับสูง รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง มีรูปแบบการออมหรือการลงทุนที่คาดว่าจะมีการออมหรือการลงทุนในอนาคต คือ เงินฝากออมทรัพย์ รองลงมาคือ หุ้น

พุทธิดา ทับทอง (2554) ทำการศึกษาเรื่อง “การวางแผนการเงินของข้าราชการครู ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปราจีนบุรี” ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 71.00 มีอายุ 51 – 60 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.50 สถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 74.75 ระดับวิทยฐานะ ครูชำนาญการ คิดเป็นร้อยละ 60.50 พฤติกรรมการวางแผนทางด้านรายได้ คือ มีรายได้ประจำต่อเดือนในปัจจุบัน 35,001 บาทขึ้นไป แหล่งรายได้พิเศษ ได้แก่ ทำงานนอกเวลา รายได้พิเศษต่อเดือนในปัจจุบัน 5,001 – 10,000 บาท ด้านค่าใช้จ่าย คือ มีค่าใช้จ่ายเพื่อที่อยู่อาศัย เช่น ค่าผ่อน หรือ ค่าเช่าบ้าน ค่าซ่อมบ้าน คือ 5,001 บาทขึ้นไป มีค่าใช้จ่ายเพื่อการสาธารณูปโภค เช่น ค่าไฟฟ้า ค่าน้ำ ค่าแก๊สหุงต้ม คือ 2,001 – 3,000 บาท ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับครอบครัว เช่น บิดามารดา ค่าเลี้ยงดูบุตร ค่าพี่เลี้ยงบุตร 4,001 บาทขึ้นไป มีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับสุขภาพ เช่น ค่าประกัน

ชีวิต ค่ารักษาพยาบาล 2,001 – 3,000 บาท ค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิงและสันทนาการ เช่น ค่าเคเบิลทีวี ค่าคอมพิวเตอร์ ค่าอินเทอร์เน็ต 1,001 – 2,000 บาท มีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับหนี้สิน เช่น ชำระบัตรเครดิต ชำระเงินกู้ต่างๆ 5,001 บาทขึ้นไป ด้านการออมและการลงทุน คือ สามารถออมเงินได้ประมาณเดือนละ 1,001 – 2,000 บาท มีการออมและการลงทุนเงินฝากออมทรัพย์มากที่สุด วัตถุประสงค์ในการออมเงิน หรือการลงทุน คือ เก็บไว้ใช้ในยามเจ็บป่วย หรือยามชรา บุคคลในครอบครัว ระดับของอัตราความเสี่ยงที่ยอมรับได้สำหรับการออมหรือการลงทุนระดับกลาง อัตราผลตอบแทนที่ต้องการสำหรับเงินออมหรือการลงทุนควรจำเป็น ร้อยละ 5 – 10 ระยะเวลาที่ต้องการบรรลุเป้าหมายในการออมหรือการลงทุน 5 – 10 ปี คิดว่าในอนาคตคาดว่าจะมีแผนการออมหรือลงทุน เงินฝากออมทรัพย์ ต้องการเก็บเงินไว้ใช้ในอนาคตกว่า 500,000 บาท และพบว่า เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับวิทยฐานะ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการวางแผนการเงิน ด้านรายได้ ด้านค่าใช้จ่าย ด้านการออมและการลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

กฤตภาส เลิศสงคราม (2555) ทำการศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์” ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ โดยส่วนใหญ่ออมในสถาบันการเงิน จำนวนเงินออมต่ำกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 29.37 โดยที่จุดมุ่งหมายของการออมของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการออมเพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉิน ผู้ออมยังมีความต้องการที่จะออมในระยะยาว แต่จำนวนเงินออมของผู้ออมยังต่ำอยู่ ดังนั้น ควรหามาตรการในการกระตุ้นการออมให้เพิ่มขึ้น โดยอาจจะด้วยการเพิ่มสิทธิประโยชน์จากการออมให้เพิ่มสูงขึ้น เพื่อจูงใจให้ประชากรกลุ่มนี้มีความต้องการการออมมากขึ้น หรือสถาบันการเงินควรมีการติดตามผลอย่างต่อเนื่อง จำนวนสมาชิกในครอบครัวเพิ่มขึ้น 1 คน ทำให้การออมลดลงร้อยละ 1.756 บาท จึงควรมีการวางแผนครอบครัวเพื่อไม่ให้มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวมากเกินไป จำนวนค่าใช้จ่ายในครอบครัวที่เพิ่มขึ้น 1 บาท จะส่งผลให้จำนวนเงินออมลดลง 0.881 บาท ดังนั้น จึงต้องมีการวางแผนด้านค่าใช้จ่ายให้เหมาะสม

สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์ และปรรณ เก้าเอียน (2555) ทำการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการการเงินของข้าราชการตำรวจภูธรจังหวัดชุมพร” ผลการศึกษามรรณะทางการเงินที่มีต่อการจัดการการเงินของข้าราชการตำรวจภูธรจังหวัดชุมพร จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ความรู้ด้านการจัดการการเงิน วินัยทางการเงินและความตระหนักด้านจริยธรรมทางการเงิน โดยรวมพบว่า มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเรียงจากมากไปหาน้อย คือ ความตระหนักด้านจริยธรรมทางการเงิน และความรู้ด้านการจัดการการเงิน และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คือ วินัยทางการเงิน ตามลำดับ

สนทนา เขมวรัตน์, ดวงใจ เขมวรัตน์, ชานี คงเพชร และพรประภา แสงสินเจริญชัย (2555) ทำการศึกษาเรื่อง “ความรู้และทักษะของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการการเงิน: กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร” ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้ 1) ระดับความรู้ของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการการเงิน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านที่มีระดับความรู้สูงสุด คือ ด้านการหารายได้ รองลงมา คือ ด้านการใช้จ่ายส่วนตัวที่มีระดับความรู้ต่ำที่สุด คือ ด้านการออม 2) ระดับทักษะของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการการเงิน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านที่มีระดับทักษะสูงสุด คือ ด้านการหารายได้ รองลงมา คือ ด้านการออม ส่วนด้านที่มีระดับทักษะต่ำที่สุด คือ ด้านการใช้จ่าย 3) นักศึกษาที่มี เพศ ระดับชั้นปี สาขาวิชา รายได้ต่อเดือน แหล่งที่มาของรายได้ และอาชีพผู้ปกครองแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการการเงิน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 4) นักศึกษาที่มีเพศ ระดับชั้นปี สาขาวิชา รายได้ต่อเดือน แหล่งที่มาของรายได้ และอาชีพผู้ปกครองแตกต่างกัน มีทักษะเกี่ยวกับการจัดการการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 และ 5) ความรู้เกี่ยวกับการจัดการการเงินของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะเกี่ยวกับการจัดการการเงินของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01

พัฒน์ ทองพึ้ง (2555) ทำการศึกษาเรื่อง “การวางแผนการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ : กรณีศึกษาเฉพาะครูโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร” ผลการวิจัยด้วยสถิติเชิงพรรณนา พบว่า ปัจจัยด้านคุณลักษณะกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ระดับตำแหน่งครูชำนาญการ (คศ.2) มีครอบครัวแล้ว ขนาดครอบครัว 3 – 5 คน คู่สมรสรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ปัจจัยด้านรูปแบบการออม พบว่า รูปแบบการออมที่สำคัญ คือ เงินบำเหน็จเงินบำนาญเลี้ยงชีพข้าราชการ (กบข.) การลงทุนในเงินฝากธนาคาร การลงทุนหุ้นสหกรณ์ ปัจจัยด้านความพร้อมพบว่า ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินเมื่อยามเกษียณอายุมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเงิน เศรษฐกิจ การเมือง การตลาด และการลงทุนเป็นประจำ

นอกจากนี้ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนการเงินเมื่อยามเกษียณอายุของครูโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ถ้าเรียงลำดับความสำคัญของปัจจัยจากมากไปหาน้อย 5 อันดับแรก ได้แก่ รายได้ประจำ สถานภาพของครอบครัว ตำแหน่งหน้าที่การงาน เงินบำเหน็จบำนาญเลี้ยงชีพข้าราชการ และอายุงาน

สำหรับผลการวิจัยด้วยการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการวางแผนการเงินสำหรับครูโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร กับการวางแผนการเงินเมื่อยามเกษียณ พบว่า รูปแบบที่มีนัยสำคัญทางสถิติของข้าราชการครูในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ระดับตำแหน่ง ครูปฏิบัติกร (คศ.1) และครูชำนาญการ (คศ.2) เป็นไปตามกรอบ

การวิจัยที่กำหนด ฌ ระดับความเชื่อมั่น 90% โดยปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล คือ เพศ อายุ และสถานภาพสมรส ที่มีนัยสำคัญ ปัจจัยรูปแบบการวางแผนการเงินเพื่อวัยเกษียณ คือ การลงทุน กองทุนรวม และพันธบัตรรัฐบาล ที่มีนัยสำคัญ ปัจจัยความพร้อมในการเตรียมตัวเพื่อวัยเกษียณที่มีนัยสำคัญ คือ การมีรายได้เพียงพอ และต้องการมีความรู้ด้านการวางแผนทางการเงินเพื่อเกษียณอย่างเพียงพอ

ผลการวิจัยพบข้อเสนอแนะจากแบบสอบถามของผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้ความสำคัญกับการวางแผนทางการเงิน เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตหลังเกษียณอายุได้อย่างมีความสุข ซึ่งให้เห็นว่าปัจจุบันการวางแผนการเงินส่วนบุคคลมีบทบาทสำคัญในการดำรงชีวิตของบุคคล และได้รับความสนใจจากบุคคลในการหาความรู้เพื่อการเตรียมพร้อมสำหรับตนเองมากขึ้นกว่าเดิม เมื่อเทียบกับงานวิจัยในอดีต

นิชาภา คุณวงศ์ (2556) ทำการศึกษาเรื่อง “การวางแผนการเงินของประชาชน ตำบล บ้างดง อำเภอมะเมาะ จังหวัดลำปาง” สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้ 1. ด้านการวางแผนการเงิน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีการวางแผนการเงินประจำเดือนมากที่สุด โดยให้เหตุผลที่มีการวางแผนการเงินเพื่อทำให้เกิดความมั่นคงในชีวิตได้ รับข่าวสารการวางแผนการเงินจากสื่อโทรทัศน์/วิทยุ และใช้ประสบการณ์ตรงของตัวเองเป็นเครื่องมือที่ช่วยในการวางแผนการเงิน 2. ด้านการวางแผนการบริโภคและอุปโภค พบว่า หากมีเงิน จำนวน 100 บาท ผู้ตอบแบบสอบถามมีการวางแผนในการใช้จ่ายเกี่ยวกับด้านอาหารมากที่สุดในทุกกลุ่มอายุ อาชีพ และรายได้ 3. ด้านการวางแผนการซื้อหรือครอบครองสินทรัพย์เกี่ยวกับการซื้ออสังหาริมทรัพย์ (บ้าน ที่ดิน) มากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการซื้ออสังหาริมทรัพย์ (รถ เครื่องใช้ภายในบ้าน เครื่องประดับ) การซื้อสินทรัพย์สภาพคล่อง (เงินสด เงินฝาก) และอื่นๆ ตามลำดับ 4. ด้านการวางแผนของหนี้สิน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีหนี้สินจากการกู้ยืมจากกลุ่มออมทรัพย์มากที่สุด รองลงมาคือ สินเชื่อเพื่อซื้อรถยนต์-รถจักรยานยนต์ หนี้สินการศึกษา หนี้สินจากการลงทุนในอาชีพเสริม หนี้สินจากการเช่าซื้อสินค้า 5. ด้านการวางแผนการออมและการลงทุน พบว่า ลักษณะการออมหรือการลงทุนที่มีอยู่ในปัจจุบัน คือ เงินฝากออมทรัพย์ รองลงมาคือ การลงทุนในยานพาหนะ 6. จากผลการศึกษาพบว่า อายุมีความสัมพันธ์กับการวางแผนการเงิน ประจำสัปดาห์ และประจำเดือน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 อาชีพมีความสัมพันธ์กับการวางแผนการเงิน ประจำวัน ประจำเดือน และประจำปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และรายได้มีความสัมพันธ์กับการวางแผนการเงิน ประจำวัน ประจำเดือน ประจำปี และประจำสัปดาห์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยครั้งนี้ ทั้งนี้ เนื่องมาจาก ช่วงอายุที่ต่างกัน อาชีพที่ต่างกัน และรายได้ที่แตกต่างกันนั้น เป็นข้อจำกัดอย่างหนึ่งในการกำหนดรูปแบบการวางแผนการเงิน เช่น คนที่มีอายุน้อย จะมีการวางแผนด้าน

อสังหาริมทรัพย์ ได้แก่ บ้าน ที่ดิน โดยไม่มีการวางแผนในด้านหนี้สิน เนื่องจากมีหนี้สินมากกว่า รายได้ ในขณะที่คนที่มียาขุมมากมีการวางแผนการออม เนื่องจากได้เงินมาจากที่เคยได้ลงทุนไว้ รวมทั้งเงินบำเหน็จ หรือบำนาญ

ญาดา วัลยานนท์ และศนิรัตน์ สุวรรณหงษ์ (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนการเงินเพื่อเตรียมการเกษียณอายุของข้าราชการและลูกจ้างสังกัดสำนักงานเขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร” ผลจากการศึกษา 1) ปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนการเงินเพื่อเตรียมการเกษียณอายุของข้าราชการและลูกจ้างสังกัดสำนักงานเขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร พบว่าวิธีการออมและการลงทุนมีความสัมพันธ์กับปัจจัยการเตรียมตัวด้านทรัพย์สินก่อนการเกษียณอายุ และปัจจัยการเตรียมตัวด้านการออมและการลงทุนด้านความรู้ความเข้าใจ ประเภทการลงทุนในหลักทรัพย์มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน ปัจจัยการเตรียมตัวด้านทรัพย์สินก่อนการเกษียณอายุ และปัจจัยการเตรียมตัวด้านการออมและการลงทุนด้านความรู้ความเข้าใจและความเสี่ยง ระยะเวลาการออมและการลงทุนมีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษา สถานภาพในการทำงาน ปัจจัยการเตรียมตัวด้านทรัพย์สินก่อนการเกษียณอายุ และปัจจัยการเตรียมตัวด้านการออมและการลงทุนด้านผลตอบแทน สัดส่วนในการออมและการลงทุนต่อรายได้มีความสัมพันธ์กับเพศ อายุ การศึกษา สถานภาพในการทำงาน รายได้ต่อเดือน ปัจจัยการเตรียมตัวด้านทรัพย์สินก่อนการเกษียณอายุ และปัจจัยการเตรียมตัวด้านการออมและการลงทุนด้านความรู้ความเข้าใจผลตอบแทน และความเสี่ย 2) การวางแผนการเงินเพื่อเตรียมการเกษียณอายุของข้าราชการและลูกจ้างสังกัดสำนักงานเขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีวิธีการออมและการลงทุนด้วยวิธีฝากเงินกับสถาบันการเงิน ไม่เคยลงทุนในหลักทรัพย์ ระยะเวลาที่เลือกในการออมและการลงทุน คือ ระยะเวลาปานกลาง (1 – 5 ปี) มีสัดส่วนในการออมเงินและลงทุน 25% ของรายได้ ส่วนใหญ่ศึกษาเรื่องการลงทุนด้วยตนเองมากที่สุด และมีวัตถุประสงค์หลักในการลงทุน คือ เพื่อเป็นหลักประกันทางการเงินของครอบครัว

สนทยา เขมวิรัตน์ และดวงใจ เขมวิรัตน์ ทำการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการการเงินของบุคลากร กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร” ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้ 1. ปัจจัย ได้แก่ อายุ ตำแหน่งทางวิชาการ และเงินเดือน ไม่มีความสัมพันธ์กับการจัดการการเงินของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร 2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการจัดการการเงินของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 เรียงลำดับด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r_{xy}) จากมากไปน้อยดังนี้ ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในครอบครัว (0.556) ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในที่ทำงาน (0.295) และปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางสังคม (0.120) 3. ปัจจัยที่ร่วมกันพยากรณ์

การจัดการการเงินของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 ได้แก่ ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในครอบครัว (X1) และ ปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางสังคม (X3) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ พหุคูณ (R) เท่ากับ 0.627 และ ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R²) เท่ากับ 0.393

สมจิตร วิริยานนท์ (2557) ทำการศึกษาเรื่อง “การวางแผนการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ” ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ กลุ่มนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ คือ เพศชาย จำนวน 214 ราย คิดเป็นร้อยละ 49.42 เพศหญิง จำนวน 219 ราย คิดเป็นร้อยละ 50.58 กำลังศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 จำนวน 148 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.18 มีภูมิลำเนาอยู่ภาคกลาง จำนวน 229 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.89 พักอยู่ที่บ้านของบิดา – มารดา จำนวน 173 ราย คิดเป็นร้อยละ 39.95 รายได้ของครอบครัวโดยเฉลี่ยต่อเดือน 10,000 – 50,000 บาท จำนวน 258 ราย คิดเป็นร้อยละ 59.58 ระดับการวางแผนการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.99) โดยพบว่า การวางแผนการเงินเป็นรายด้าน 3 ด้าน คือ (1) ด้านค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.85) (2) ด้านค่าใช้จ่ายในการดำรงชีพ อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00) และ (3) ด้านกระบวนการวางแผนการเงินอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.11)

ทรายทอง เลิศเป็ยง (2557) ทำการศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมการวางแผนการเงิน ของนักศึกษาสาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ โรงเรียนตำรวจพณิชยการและเทคโนโลยี” ผลการวิจัยพบว่า 1) ในภาพรวมพฤติกรรมการใช้เงินของนักศึกษามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับพอใช้ โดยพฤติกรรมการใช้เงินด้านการศึกษามีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านนันทนาการและกิจกรรมทางสังคม สำหรับด้านความจำเป็นพื้นฐานมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2) ผลการศึกษากการวางแผนการเงิน พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการกำหนดเป้าหมายที่ต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด สำหรับด้านการวางแผนหาเงิน/เปลี่ยนงานอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการเก็บเงินออม ด้านจัดสรรเวลาเพื่อหาความรู้ ความเข้าใจในการลงทุน และด้านการบริหารภาระหนี้สิน อยู่ในระดับปานกลาง 3) ผลของการบันทึกบัญชี พบว่า ในระยะเวลา 1 เดือน รายรับส่วนใหญ่มาจากรับเงินจากผู้ปกครอง อันดับสองจากเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา และรายได้จากการทำงานพิเศษเป็นอันดับสุดท้ายรายจ่ายส่วนใหญ่เป็นค่าอาหาร ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษา ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับยานพาหนะ ค่าหอพัก ค่าโทรศัพท์ ค่าของใช้ และค่ารักษาพยาบาล ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาของรายรับจำนวน ร้อยละ 100 มีรายจ่ายจำนวนร้อยละ 95.20 คงเหลือเงินออม ร้อยละ 4.80

อรินทร อุดมเชียร (2558) ทำการศึกษาเรื่อง “การวางแผนการเงินของพนักงาน บริษัท กรุงเทพมหานครประกันชีวิต จำกัด (มหาชน)” ผลการศึกษาพบว่า (1) พนักงานส่วนใหญ่เพศหญิง มีอายุระหว่าง 18 – 40 ปี มีสถานภาพโสด มีสมาชิกในครอบครัว 3 – 4 คน ระดับการศึกษา คือ ปริญญาตรี อายุการทำงานเฉลี่ย 10 ปี 9 เดือน มีบ้านพักเป็นของตนเอง และใช้รถยนต์ส่วนตัว (2) พนักงานส่วนใหญ่มีรายได้เป็นเงินเดือนเพียงอย่างเดียว รายได้เฉลี่ย 15,000 – 30,000 บาทต่อเดือน มีการจัดสรรค่าใช้จ่ายประจำเดือน ได้แก่ ค่าอุปโภคและบริโภคต่างๆ ใช้จ่ายเป็นเงินสดและบัตรเครดิต พฤติกรรมการใช้จ่ายมีการวางแผนไว้ล่วงหน้า (3) พนักงานส่วนใหญ่มีบัญชีเงินฝากกับธนาคารสามารถออมได้ไม่เกิน 5% ของรายได้ และได้รับยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มีการวางแผนภาษีโดยใช้สิทธิลดหย่อนภาษีด้วยเงินสะสมกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (4) ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะกับการวางแผนภาษี พบว่า ส่วนใหญ่เป็นพนักงานที่มีอายุ 31 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษาปริญญาตรี มีฐานภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาอยู่ในอัตรา ร้อยละ 10 จึงมีการวางแผนภาษี ด้านสิทธิลดหย่อนภาษีจากการประกันชีวิตและดอกเบี้ยเงินกู้ยืมเพื่อที่อยู่อาศัย และ (5) ความสัมพันธ์ระหว่างการออมกับการวางแผนภาษี พบว่า พนักงานกลุ่มที่มีความสามารถในการออม มีการวางแผนภาษีด้านสิทธิลดหย่อนภาษีรายการเงินสะสมกองทุนสำรองเลี้ยงชีพมากที่สุด รองลงมา คือ เบี้ยประกันชีวิต

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษาเรื่อง การวางแผนการเงินของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร ผู้ศึกษาได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ประชากร
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากร

การศึกษาครั้งนี้ศึกษาจากประชากร คือ พนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร ทั้งเพศชายและเพศหญิง จำนวน 266 คน แสดงรายละเอียดได้ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา

ลำดับ	ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	จำนวน (คน)
1.	องค์การบริหารส่วนตำบลพ้อแดง	8
2.	องค์การบริหารส่วนตำบลบางมะพร้าว	36
3.	องค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำจืด	36
4.	องค์การบริหารส่วนตำบลหาดยาย	41
5.	องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านควน	36
6.	องค์การบริหารส่วนตำบลนาขา	39

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	จำนวน (คน)
7.	องค์การบริหารส่วนตำบลแหลมทราย	11
8.	องค์การบริหารส่วนตำบลท่ามะปลา	32
9.	องค์การบริหารส่วนตำบลนาพญา	27
รวม		266

ที่มา: ข้อมูลตามกรอบอัตรากำลัง 3 ปี (2558 – 2560) ปรับปรุงครั้งที่ 2 ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดชุมพร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ 19 ธันวาคม 2545

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษานี้ คือ แบบสอบถาม ซึ่งสร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา เพื่อใช้รวบรวมข้อมูลจากประชากร

2.1 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ผู้ศึกษาได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

2.1.1 ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยต่างๆ สำหรับใช้เป็นกรอบแนวคิดในการศึกษา

2.1.2 กำหนดกรอบของเนื้อหาและข้อคำถามให้สอดคล้องกับกรอบแนวคิดในการศึกษา และวัตถุประสงค์ที่ผู้ศึกษากำหนดไว้

2.2 การกำหนดรายละเอียดของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

2.2.1 ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะคำถามแบบให้เลือกตอบคำตอบใดคำตอบหนึ่ง (Check list) ได้แก่

- 1) เพศ
- 2) อายุ
- 3) สถานภาพ
- 4) ระดับการศึกษา
- 5) จำนวนสมาชิกในครอบครัว

- 6) อาชีพ
- 7) สถานที่พัก
- 8) ยานพาหนะที่ใช้

โดยลักษณะคำถามที่ใช้จะเป็นคำถามปลายปิด (Closed-ended Questions) ซึ่งเป็นคำถามที่มีคำตอบให้เลือก 2 ทาง (Dichotomous Questions) จำนวน 1 ข้อ และคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choice Questions) จำนวน 7 ข้อ รวมทั้งหมด 8 ข้อ โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลดังนี้

- ข้อที่ 1 เพศ - ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)
- ข้อที่ 2 อายุ - ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale)
- ข้อที่ 3 สถานภาพ - ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)
- ข้อที่ 4 ระดับการศึกษา - ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale)
- ข้อที่ 5 จำนวนสมาชิกในครอบครัว - ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ

(Ordinal Scale)

- ข้อที่ 6 อาชีพ - ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)
- ข้อที่ 7 สถานที่พักอาศัย - ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal

Scale)

- ข้อที่ 8 ยานพาหนะที่ใช้ - ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal

Scale)

2.2.2 ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับลักษณะการวางแผนการเงินของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร โดยลักษณะคำถามที่ใช้จะเป็นคำถามปลายปิด (Closed-ended Questions) ซึ่งเป็นคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choice Questions) จำนวน 5 ข้อ โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลดังนี้

ข้อที่ 1 วัตถุประสงค์ในการวางแผนการเงิน - ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ข้อที่ 2 รูปแบบในการวางแผนการเงิน - ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ข้อที่ 3 กรอบระยะเวลาในการวางแผนการเงิน - ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale)

ข้อที่ 4 บุคคลที่มีอิทธิพลที่สุดต่อการวางแผนการเงิน - ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale)

ข้อที่ 5 รูปแบบการออม - ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

2.2.3 ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับตัวแปรปัจจัยสำคัญที่มีต่อการวางแผนการเงินของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร ซึ่งประกอบด้วย

- 1) การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร (ข้อที่ 14 – 16)
- 2) ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนการเงิน (ข้อที่ 17 – 19)
- 3) ภาวะทางเศรษฐกิจ (ข้อที่ 27 – 29)

ซึ่งลักษณะคำถามที่ใช้จะเป็นคำถามปลายปิด (Closed-ended Questions) แบบลิเคิร์ต (Likert Scale) โดยจะใช้การวัดข้อมูลประเภทมาตราวัดอันตรภาคหรือช่วง (Interval) และมีการกำหนดเกณฑ์ที่ใช้ไว้ 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง ตัวแปรดังกล่าวเป็นปัจจัยสำคัญต่อการวางแผนการเงินมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง ตัวแปรดังกล่าวเป็นปัจจัยสำคัญต่อการวางแผนการเงินมาก

ระดับ 3 หมายถึง ตัวแปรดังกล่าวเป็นปัจจัยสำคัญต่อการวางแผนการเงินปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง ตัวแปรดังกล่าวเป็นปัจจัยสำคัญต่อการวางแผนการเงินน้อย

ระดับ 1 หมายถึง ตัวแปรดังกล่าวเป็นปัจจัยสำคัญต่อการวางแผนการเงินน้อยที่สุด

- 4) รายได้ มีรายละเอียดดังนี้
 - (1) รายได้ประจำต่อเดือน
 - (2) รายได้พิเศษ โดยเฉลี่ยต่อเดือน
 - (3) แหล่งที่มาของรายได้พิเศษ
- 5) รายจ่ายต่อเดือน
 - (1) ประเภทรายจ่าย
 - (2) วิธีการจ่ายเงินเพื่อซื้อสินค้าและบริการ
 - (3) พฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน

6) ปัจจัยอื่นๆ (ข้อที่ 30 - 33)

ซึ่งลักษณะคำถามที่ใช้จะเป็นคำถามปลายปิด (Closed-ended Questions) แบบลิเคิร์ต (Likert Scale) โดยจะใช้การวัดข้อมูลประเภทมาตราวัดอันดับหรือช่วง (Interval) และมีการกำหนดเกณฑ์ที่ใช้ไว้ 5 ระดับ ดังนี้

มากที่สุด	ระดับ 5 หมายถึง ตัวแปรดังกล่าวเป็นปัจจัยสำคัญต่อการวางแผนการเงิน
มาก	ระดับ 4 หมายถึง ตัวแปรดังกล่าวเป็นปัจจัยสำคัญต่อการวางแผนการเงิน
ปานกลาง	ระดับ 3 หมายถึง ตัวแปรดังกล่าวเป็นปัจจัยสำคัญต่อการวางแผนการเงิน
น้อย	ระดับ 2 หมายถึง ตัวแปรดังกล่าวเป็นปัจจัยสำคัญต่อการวางแผนการเงิน
น้อยที่สุด	ระดับ 1 หมายถึง ตัวแปรดังกล่าวเป็นปัจจัยสำคัญต่อการวางแผนการเงิน

2.3 การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม

2.3.1 ตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามที่สร้างขึ้น โดยนำไปปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญเพื่อทำการพิจารณาตรวจสอบ แก้ไข ความชัดเจน ความถูกต้องของการใช้ภาษา ข้อคำถาม ตรวจสอบความชัดเจนและความเที่ยงตรงตามเนื้อหา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์

2.3.2 นำแบบสอบถามที่ได้แก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดสอบใช้กับกลุ่มประชากรตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ก่อนทำการเก็บข้อมูลจริงในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร

2.3.3 นำแบบสอบถามที่ได้ทำการทดสอบจากประชากร จำนวน 30 ราย มาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นเป็นรายข้อ ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป วิเคราะห์ทางสถิติเพื่อหาค่า Reliability Coefficients ปรากฏค่าความเชื่อมั่นโดยรวมเท่ากับ 1.00

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการศึกษา มาจากแหล่งข้อมูล 2 ประเภท คือ

3.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาจากพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร โดยการแจกแบบสอบถามการวางแผนการเงินของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร จำนวน 266 ราย และได้รับแบบสอบถามคืนมาจำนวน 266 ราย หรือเท่ากับ 100 เปอร์เซ็นต์

3.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาจากหนังสือ วารสาร ตาราารวิชาการ บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และแหล่งข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตที่มีความเกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้ในการกำหนดกรอบแนวคิดการศึกษา และใช้อ้างอิงในการเขียนรายงานผลการศึกษา

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามแล้ว ผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามมาทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล หลังจากนั้นนำข้อมูลจากแบบสอบถามทั้งหมด จำนวน 266 ชุด มาเข้ารหัส (Coding) แล้วนำไปวิเคราะห์ประมวลผล โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป ค่าสถิติที่ใช้ในการนำเสนอข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

4.1 ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา จำนวนสมาชิกในครอบครัว อาชีพ สถานที่พัก และยานพาหนะที่ใช้ ในการวิเคราะห์ข้อมูลตอนนี้จะนำมาหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

4.2 ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการวางแผนการเงินของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร โดยการวิเคราะห์ข้อมูลตอนนี้จะนำมาหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

4.3 ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลตัวแปรปัจจัยสำคัญที่มีต่อการวางแผนการเงินของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามของปัจจัย 6 ปัจจัย คือ

4.3.1 การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

- 1) การประชาสัมพันธ์หรือโฆษณาต่างๆ เช่น โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต
- 2) เอกสาร วารสารต่างๆ ที่เป็นบทความเกี่ยวกับการวางแผนการเงิน
- 3) การเข้าร่วมกิจกรรมที่องค์กรต่างๆ ได้จัดขึ้นให้ความรู้เกี่ยวกับการวางแผน

การเงิน

4.3.2 ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนการเงิน

- 1) หลักการในการวางแผนการเงิน
- 2) ขั้นตอน/กระบวนการในการวางแผนการเงิน
- 3) แนวความคิดเกี่ยวกับการวางแผนการเงินขั้นพื้นฐาน

ในการวิเคราะห์ข้อมูลนี้จะนำมาหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และใช้คำถามแบบประมาณค่า 5 ตัวเลือก เป็นตัวแปรที่สำคัญมากที่สุด เป็นตัวแปรที่มีความสำคัญมาก เป็นตัวแปรที่มีความสำคัญปานกลาง เป็นตัวแปรที่มีความสำคัญน้อย และเป็นตัวแปรที่มีความสำคัญน้อยที่สุด ซึ่งเป็นการปรับประยุกต์โดยใช้วิธีมาตรวัดแบบเสกอลตามแนวทางของกัตต์แมน (Guttman Scale) ซึ่งการให้คะแนนตัวเลือกทั้ง 5 ตัวเลือก มีดังนี้

ระดับของความคิดเห็น	การให้คะแนน
น้อยที่สุด	1
น้อย	2
ปานกลาง	3
มาก	4
มากที่สุด	5

การแปลผล ทำโดยการคำนวณค่าเฉลี่ย (Class Interval) จากสูตร

$$\text{ช่วงห่างของค่าเฉลี่ย} = \frac{\text{คะแนนมาก} - \text{คะแนนน้อย}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$\text{ช่วงห่างของค่าเฉลี่ย} = \frac{5 - 1}{5} = 0.80$$

โดยสามารถแบ่งช่วงของคะแนนค่าเฉลี่ยแต่ละระดับชั้นได้ ดังนี้
 คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง ตัวแปรที่มีความสำคัญต่อการวางแผน
 อยู่ในระดับน้อยที่สุด
 คะแนนเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง ตัวแปรที่มีความสำคัญต่อการวางแผน
 อยู่ในระดับน้อย
 คะแนนเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึง ตัวแปรที่มีความสำคัญต่อการวางแผน
 อยู่ในระดับปานกลาง
 คะแนนเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง ตัวแปรที่มีความสำคัญต่อการวางแผน
 อยู่ในระดับมาก
 คะแนนเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง ตัวแปรที่มีความสำคัญต่อการวางแผน
 อยู่ในระดับมากที่สุด

การวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับตัวแปรที่มีความสำคัญต่อการวางแผน
 ของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล วิเคราะห์ด้วยค่า t-test F-test และการเปรียบเทียบพหุคูณตามวิธีการของ LSD

4.3.3 ปัจจัยที่ 4 และ 5 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับรายได้ และค่าใช้จ่าย/ภาระหน้าที่
 คือ รายได้ประจำต่อเดือน รายได้พิเศษโดยเฉลี่ยต่อเดือน แหล่งที่มาของรายได้พิเศษ รายจ่ายต่อเดือน
 ประเภทรายจ่าย วิธีการจ่ายเงินเพื่อซื้อสินค้าและบริการ และพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน ในการวิเคราะห์
 ข้อมูลตอนนี้จะนำมาหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

4.3.4 ปัจจัยที่ 3 และ 6 เป็นคำถามเกี่ยวกับตัวแปรปัจจัยสำคัญที่มีต่อการวางแผน
 การเงินของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร ซึ่งมีอยู่
 ด้วยกัน 2 ปัจจัย คือ ภาวะทางเศรษฐกิจ และปัจจัยอื่นๆ ในการวิเคราะห์ข้อมูลตอนนี้จะนำมาหาค่า
 ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และใช้คำถามแบบประมาณ
 ค่า 5 ตัวเลือก เป็นตัวแปรที่สำคัญมากที่สุด เป็นตัวแปรที่มีความสำคัญมาก เป็นตัวแปรที่มีความสำคัญ
 ปานกลาง เป็นตัวแปรที่มีความสำคัญน้อย และเป็นตัวแปรที่มีความสำคัญน้อยที่สุด ซึ่งเป็นการปรับ
 ประยุกต์โดยใช้วิธีมาตรวัดแบบเสกัล ตามแนวทางของกัตต์แมน (Guttman Scale) ซึ่งการให้คะแนน
 ตัวเลือกทั้ง 5 ตัวเลือก มีดังนี้

ระดับของความคิดเห็น	การให้คะแนน
น้อยที่สุด	1
น้อย	2
ปานกลาง	3
มาก	4
มากที่สุด	5

การแปลผล ทำโดยการคำนวณค่าเฉลี่ย (Class Interval) จากสูตร
ช่วงห่างของค่าเฉลี่ย = $\frac{\text{คะแนนมาก} - \text{คะแนนน้อย}}{\text{จำนวนชั้น}}$

$$\text{ช่วงห่างของค่าเฉลี่ย} = \frac{5 - 1}{5} = 0.80$$

โดยสามารถแบ่งช่วงของคะแนนค่าเฉลี่ยแต่ละระดับชั้นได้ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง ตัวแปรที่มีความสำคัญต่อการวางแผน
อยู่ในระดับน้อยที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง ตัวแปรที่มีความสำคัญต่อการวางแผน
อยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึง ตัวแปรที่มีความสำคัญต่อการวางแผน
อยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง ตัวแปรที่มีความสำคัญต่อการวางแผน
อยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง ตัวแปรที่มีความสำคัญต่อการวางแผน
อยู่ในระดับมากที่สุด

การวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับตัวแปรที่มีความสำคัญต่อการวางแผนของ
พนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
วิเคราะห์ด้วยค่า t-test F-test และการเปรียบเทียบพหุคูณตามวิธีการของ LSD

จากวิธีดำเนินการศึกษาข้างต้น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

- 1) ค่าความถี่ (Frequency)
- 2) ค่าร้อยละ (Percentage)
- 3) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การอธิบายผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการศึกษา คือ เพื่อศึกษา ลักษณะการวางแผนการเงินของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร และปัจจัยที่มีต่อการวางแผนการเงินของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขต อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ 1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม 2) ลักษณะการวางแผนการเงินของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร และ 3) ปัจจัยสำคัญที่มีต่อการวางแผนการเงินของพนักงานองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น ในเขตอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามแสดงได้ดังตารางที่ 4.1 ถึง 4.8

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	137	51.50
หญิง	129	48.50
รวม	266	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่า พนักงานผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 51.50 รองลงมา คือ เพศหญิง จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 48.50

ตารางที่ 4.2 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
20 – 30 ปี	37	13.80
31 – 40 ปี	101	38.00
41 – 50 ปี	101	38.00
51 ปีขึ้นไป	27	10.20
รวม	266	100

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี และระหว่าง 41 – 50 ปี มากที่สุด จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 38.00 รองลงมา คือ ช่วงอายุระหว่าง 20 – 30 ปี จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 13.80 และ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 10.20 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โสด	79	29.70
สมรส	168	63.20
หย่าร้าง	19	7.10
อื่นๆ	0	0.00
รวม	266	100

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 63.20 รองลงมา คือ สถานภาพโสด จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 29.70 และสถานภาพหย่าร้าง จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 7.10 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มัธยมศึกษา/ปวช.	60	22.60
อนุปริญญา/ปวส.	52	19.50
ปริญญาตรี	91	34.20
ปริญญาตรีขึ้นไป	63	23.70
รวม	266	100

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 34.20 รองลงมา คือ ระดับปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 23.70 ระดับมัธยมศึกษา/ปวช. จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 22.60 และระดับอนุปริญญา/ปวส. จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 19.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว

จำนวนสมาชิก	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1 – 2 คน	53	19.90
3 – 4 คน	161	60.50
5 – 6 คน	44	16.50
มากกว่า 6 คน	8	3.0
รวม	266	100

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3 – 4 คน จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 60.50 รองลงมา คือ 1 – 2 คน จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 19.90 มีสมาชิก 5 – 6 คน จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 16.50 และมากกว่า 6 คน จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ข้าราชการ	122	45.90
ลูกจ้างประจำ	12	4.50
พนักงานจ้างตามภารกิจ	76	28.60
พนักงานจ้างทั่วไป	46	17.30
อื่นๆ	10	3.80
รวม	266	100

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ประกอบอาชีพข้าราชการมากที่สุด จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 45.90 รองลงมา คือ พนักงานจ้างตามภารกิจ จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 28.60 พนักงานจ้างทั่วไป จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 17.30 ลูกจ้างประจำ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 4.50 และอื่นๆ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 3.80 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานที่พักอาศัย

สถานที่พักอาศัย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
บ้านของตนเอง	139	52.20
บ้านของคู่สมรส	32	12.00
พักอยู่กับพ่อแม่	68	25.60
บ้านเช่า	27	10.20
รวม	266	100

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่พักอยู่บ้านของตัวเอง จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 52.20 รองลงมา คือ พักอยู่กับพ่อแม่ จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 25.60 พักอยู่บ้านของคู่สมรส จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00 และบ้านเช่า จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 10.20 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามยานพาหนะที่ใช้

ยานพาหนะที่ใช้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รถจักรยานยนต์	133	50.00
รถยนต์ส่วนบุคคล	131	49.20
รถรับจ้าง	2	0.80
อื่นๆ	0	0.00
รวม	266	100

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ใช้รถจักรยานยนต์เป็นยานพาหนะมากที่สุด จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมา คือ รถยนต์ส่วนบุคคล จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 49.20 และรถรับจ้าง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.80 ตามลำดับ

2. ลักษณะการวางแผนการเงินของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร

ผลการศึกษาลักษณะการวางแผนการเงินของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร แสดงได้ดังตารางที่ 4.9 ถึง 4.13

ตารางที่ 4.9 วัตถุประสงค์ในการวางแผนการเงินของผู้ตอบแบบสอบถาม

วัตถุประสงค์ในการวางแผนการเงิน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพื่อควบคุมสถานะทางการเงินไม่ให้มีภาระหนี้สินมากเกินไป	164	61.70
เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีทั้งก่อนและหลังเกษียณ	69	25.90
เพื่อป้องกันเหตุการณ์ต่างๆ ที่ไม่คาดฝันในอนาคต	26	9.70
อื่นๆ	7	2.70
รวม	266	100

จากตารางที่ 4.9 พบว่า พนักงานผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการวางแผนการเงินเพื่อควบคุมสถานะทางการเงินไม่ให้มีภาระหนี้สินมากเกินไป จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 61.70 รองลงมา คือ เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีทั้งก่อนและหลังเกษียณ จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 25.90 เพื่อป้องกันเหตุการณ์ต่างๆ ที่ไม่คาดฝันในอนาคต จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 9.70 และอื่นๆ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.70 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 จุดมุ่งหมายของการวางแผนการเงินของผู้ตอบแบบสอบถาม

จุดมุ่งหมายของการวางแผนการเงิน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เน้นความมั่นคงทางการเงิน	187	70.30
เน้นการลงทุนสร้างความมั่งคั่งให้กับตนเอง	69	25.90
อื่นๆ	10	3.80
รวม	266	100

จากตารางที่ 4.10 พบว่า พนักงานผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรูปแบบในการวางแผนการเงิน โดยเน้นความมั่นคงทางการเงิน จำนวน 187 คน คิดเป็นร้อยละ 70.30 รองลงมา คือ เน้นการลงทุนสร้างความมั่งคั่งให้กับตนเอง จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 25.90 และอื่นๆ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 3.80 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 กรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนการเงินของผู้ตอบแบบสอบถาม

กรอบระยะเวลาในการวางแผนการเงิน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระยะสั้น (ไม่เกิน 1 ปี)	60	22.60
ระยะปานกลาง (มากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 3 ปี)	65	24.40
ระยะยาว (มากกว่า 3 ปี)	141	53.00
รวม	266	100

จากตารางที่ 4.11 พบว่า พนักงานผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการวางแผนการเงินในระยะยาว มากกว่า 3 ปี จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 53.00 รองลงมา คือ ระยะปานกลาง มากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 3 ปี จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 24.40 และระยะสั้น ไม่เกิน 1 ปี จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 22.60 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12 บุคคลที่มีอิทธิพลมากที่สุดในการวางแผนการเงินของผู้ตอบแบบสอบถาม

บุคคลที่มีอิทธิพลมากที่สุดในการวางแผนการเงิน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ตนเอง	128	48.10
บุคคลในครอบครัว	133	50.00
เพื่อน	2	0.80
อื่นๆ	3	1.10
รวม	266	100

จากตารางที่ 4.12 พบว่า บุคคลที่มีอิทธิพลมากที่สุดในการวางแผนการเงินของพนักงานส่วนใหญ่ คือ บุคคลในครอบครัว จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมา คือ ตนเอง จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 48.10 อื่นๆ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.10 และเพื่อน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.80 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 รูปแบบในการวางแผนการเงินของบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

รูปแบบในการวางแผนการเงิน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เงินฝากออมทรัพย์	226	44.40
เงินฝากประจำ	40	7.90
ประกันชีวิต	99	19.40
ทองคำ	27	5.30
การลงทุนในอาชีพเสริม	43	8.40
อสังหาริมทรัพย์ (บ้าน ที่ดิน ฯลฯ)	52	10.20
ยานพาหนะ	18	3.50
อื่นๆ	4	0.80
รวม	509	100

จากตารางที่ 4.13 พบว่า พนักงานส่วนใหญ่มีรูปแบบในการวางแผนการเงิน โดยเงินฝากออมทรัพย์มากที่สุด จำนวน 226 คน คิดเป็นร้อยละ 44.40 รองลงมา คือ ประกันชีวิต จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 19.40 อสังหาริมทรัพย์ (บ้าน ที่ดิน ฯลฯ) จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 10.20 การลงทุนในอาชีพเสริม จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 8.40 เงินฝากประจำ จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 7.90 ทองคำ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 5.30 ยานพาหนะ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 3.50 และอื่นๆ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 0.80 ตามลำดับ

3. ปัจจัยสำคัญที่มีต่อการวางแผนการเงินของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร

ผลการศึกษาปัจจัยสำคัญที่มีต่อการวางแผนการเงินของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร แสดงได้ดังตารางที่ 4.14 ถึง 4.25

ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามปัจจัยสำคัญที่มีต่อการวางแผนการเงินของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร โดยรวม

ปัจจัยสำคัญที่มีต่อการวางแผนการเงินของ พนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ ความสำคัญ
การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	3.30	0.78	ปานกลาง
ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนการเงิน	3.44	0.77	มาก
ภาวะเศรษฐกิจ	3.34	0.70	ปานกลาง
ปัจจัยอื่นๆ	3.34	0.70	ปานกลาง
รวม	3.36	0.57	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ปัจจัยที่มีต่อการวางแผนการเงินของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.57 เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัยย่อยพบว่า ปัจจัยความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนการเงินเป็นปัจจัยที่มีต่อการวางแผนการเงินมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 รองลงมา คือ ภาวะเศรษฐกิจ และปัจจัยอื่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ 3.34 ส่วนปัจจัยการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเป็นปัจจัยที่มีต่อการวางแผนการเงินน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามปัจจัยสำคัญที่มีต่อการวางแผนการเงินของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความสำคัญ
การประชาสัมพันธ์หรือโฆษณาต่างๆ เช่น โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต	3.59	0.92	มาก
เอกสาร วารสารต่างๆ ที่เป็นบทความเกี่ยวกับการวางแผนการเงิน	3.28	0.85	ปานกลาง
การเข้าร่วมกิจกรรมที่องค์กรต่างๆ ได้จัดขึ้นให้ความรู้เกี่ยวกับการวางแผนการเงิน	3.02	1.02	ปานกลาง
รวม	3.30	0.78	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นในเรื่องปัจจัยที่มีต่อการวางแผนการเงินของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร ในด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.78 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในเรื่องการประชาสัมพันธ์หรือโฆษณาต่างๆ เช่น โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 รองลงมา คือ เอกสาร วารสารต่างๆ ที่เป็นบทความเกี่ยวกับการวางแผนการเงิน และการเข้าร่วมกิจกรรมที่องค์กรต่างๆ ได้จัดขึ้นให้ความรู้เกี่ยวกับการวางแผนการเงิน ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 และ 3.02 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามปัจจัยสำคัญ
ที่มีต่อการวางแผนการเงินของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอ
หลังสวน จังหวัดชุมพร ด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนการเงิน

ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนการเงิน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ ความสำคัญ
หลักการในการวางแผนการเงิน	3.43	0.85	มาก
ขั้นตอน/กระบวนการ ในการวางแผนการเงิน	3.42	0.85	มาก
แนวความคิดเกี่ยวกับการวางแผนการเงินขั้นพื้นฐาน	3.48	0.83	มาก
รวม	3.44	0.77	มาก

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นในเรื่องปัจจัยที่มีต่อการ
วางแผนการเงินของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร ใน
ด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนการเงิน โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.77 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้
ความสำคัญในเรื่องแนวความคิดเกี่ยวกับการวางแผนการเงินขั้นพื้นฐาน ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย
เท่ากับ 3.48 รองลงมา คือ หลักการในการวางแผนการเงิน และแนวความคิดเกี่ยวกับการวางแผน
การเงินขั้นพื้นฐาน ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 และ 3.42 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัจจัยสำคัญที่มีต่อ
การวางแผนการเงินของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอหลังสวน
จังหวัดชุมพร ด้านภาวะทางเศรษฐกิจ

ภาวะทางเศรษฐกิจ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ ความสำคัญ
อัตราเงินเฟ้อ	3.14	0.97	ปานกลาง
อัตราดอกเบี้ย	3.18	0.95	ปานกลาง
ภาวะเศรษฐกิจโลก	3.24	1.00	ปานกลาง
รวม	3.34	0.70	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นในเรื่องปัจจัยที่มีต่อการวางแผนการเงินของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร ในด้านภาวะทางเศรษฐกิจโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.70 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในเรื่องภาวะเศรษฐกิจโลก ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.24 รองลงมา คือ อัตราดอกเบี้ย และอัตราเงินเฟ้อ ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.18 และ 3.14 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามปัจจัยสำคัญที่มีต่อการวางแผนการเงินของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร ด้านปัจจัยอื่นๆ

ปัจจัยอื่นๆ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความสำคัญ
สถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายในประเทศ	3.44	0.93	มาก
วิถีการดำรงชีวิตประจำวัน	3.72	0.85	มาก
สิทธิประโยชน์ทางภาษี	3.12	0.93	ปานกลาง
กฎหมายและกฎระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวกับการเงินและการลงทุน	3.09	0.98	ปานกลาง
รวม	3.34	0.70	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นในเรื่องปัจจัยที่มีต่อการวางแผนการเงินของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร ในด้านปัจจัยอื่นๆ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.70 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในเรื่องวิถีการดำรงชีวิตประจำวัน ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 รองลงมา คือ สถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายในประเทศ ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 สิทธิประโยชน์ทางภาษี และกฎหมายและกฎระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวกับการเงินและการลงทุน ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.12 และ 3.09 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.19 รายได้ประจำเดือนของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายได้ประจำเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
10,000 – 15,000 บาท	119	44.70
15,001 – 30,000 บาท	41	15.40
20,001 – 25,000 บาท	39	14.70
25,001 – 30,000 บาท	32	12.00
30,001 – 35,000 บาท	24	09.00
35,001 บาทขึ้นไป	11	04.10
รวม	266	100

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ประจำเดือน คือ 10,000 – 15,000 บาท จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 44.70 รองลงมา คือ 15,001 – 30,000 บาท จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 15.40 20,000 – 25,000 บาท จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 14.70 25,001 – 30,000 บาท จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00 30,001 – 35,000 บาท จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 0.90 และ 35,001 บาทขึ้นไป จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 04.10 ตามลำดับ และผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดมีความเห็นด้วยว่า รายได้เป็นปัจจัยสำคัญที่มีต่อการวางแผนการเงิน เนื่องจากรายได้เป็นตัวเงินสำคัญที่จะต้องนำมาพิจารณาในการใช้จ่ายและการเก็บออม โดยพิจารณาว่าค่าใช้จ่ายที่จำเป็นมีอะไรบ้าง แล้วกันเงินรายรับส่วนหนึ่งไว้สำหรับออมและค่าใช้จ่ายที่จำเป็นก่อน หากพบว่ารายรับไม่เพียงพอก็ควรหาทางลดรายจ่ายหรือเพิ่มรายได้

ตารางที่ 4.20 รายได้พิเศษ (นอกจากเงินเดือนประจำ) โดยเฉลี่ยต่อเดือน

รายได้พิเศษต่อเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่มี	94	35.30
ไม่เกิน 3,000 บาท	45	16.90
3,000 – 5,000 บาท	69	25.90
5,001 – 7,000 บาท	24	09.00
7,001 – 10,000 บาท	23	08.60
10,001 บาทขึ้นไป	11	04.10
รวม	266	100

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่มีรายได้พิเศษ จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 35.30 รองลงมา คือ 3,000 – 5,000 บาท จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 25.90 ไม่เกิน 3,000 บาท จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 16.90 5,001 – 7,000 บาท จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 09.00 7,001 – 10,000 บาท จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 08.60 และ 10,001 บาทขึ้นไป จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 0.4.10 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.21 แหล่งที่มาของรายได้พิเศษ

แหล่งที่มาของรายได้พิเศษ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ทำงานนอกเวลา	59	30.30
ดอกเบี้ยรับจากธนาคาร	13	07.60
ค่าเช่า	11	06.40
เงินปันผล	13	07.60
รายได้อื่นๆ	99	57.60
รวม	195	100

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีแหล่งรายได้พิเศษจากรายได้ อื่นๆ จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 57.60 รองลงมา คือ ทำงานนอกเวลา จำนวน 59 คน คิดเป็น ร้อยละ 30.30 ดอกเบี้ยรับจากธนาคาร และเงินปันผล จำนวน 13 คน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 07.60 และค่าเช่า จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 06.40 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.22 รายจ่ายต่อเดือน

รายจ่ายต่อเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เกิน 5,000 บาท	24	09.00
5,000 – 10,000 บาท	72	27.10
10,001 – 15,000 บาท	82	30.80
15,001 – 20,000 บาท	27	10.20
20,001 – 25,000 บาท	27	10.20

ตารางที่ 4.22 (ต่อ)

รายจ่ายต่อเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
25,001 – 30,000 บาท	21	07.90
30,001 – 35,000 บาท	7	02.60
- 35,001 บาทขึ้นไป	6	02.30
รวม	266	100

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายจ่ายต่อเดือน คือ 10,000 – 15,000 บาท จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 30.80 รองลงมา คือ 5,000 – 10,000 บาท จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 27.10 15,001 – 20,000 บาท และ 20,001 -25,000 บาท จำนวน 27 คน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 10.20 ไม่เกิน 5,000 บาท จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 09.00 25,001 – 30,000 บาท จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 07.90 30,001 – 35,000 บาท จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 02.60 และ 35,001 บาทขึ้นไป จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 02.30 ตามลำดับ และผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดมีความเห็นด้วยว่า รายจ่ายเป็นปัจจัยสำคัญที่มีต่อการวางแผนการเงิน เนื่องจากการทราบที่มาของค่าใช้จ่ายจะทำให้สามารถจัดการเรื่องการใช้จ่ายได้อย่างถูกต้อง โดยการทำรายการค่าใช้จ่ายด้านต่างๆ เพราะจะทำให้เราเห็นว่ารายจ่ายใดที่ควรจ่าย รายจ่ายใด ไม่สมควรจ่าย หรือรายจ่ายใดมีความสำคัญก่อนหลังอย่างไร

ตารางที่ 4.23 ประเภทรายจ่าย

ประเภทรายจ่าย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพื่ออุปโภคบริโภค	252	35.00
ใช้หนี้	147	20.40
การลงทุน	49	06.80
ค่าเช่าบ้าน/ผ่อนชำระค่าบ้าน	54	07.50
ค่าเบี้ยประกัน	104	14.40
ค่าเล่าเรียนบุตร	109	15.10
อื่นๆ	6	0.80
รวม	721	100

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายจ่าย คือ เพื่ออุปโภคบริโภค จำนวน 252 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00 รองลงมา คือ ใช้น้ำ จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 20.40 ค่าเล่าเรียนบุตร จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 15.10 ค่าเบี้ยประกัน จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 14.40 ค่าเช่าบ้าน/ผ่อนชำระค่าบ้าน จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 07.50 การลงทุน จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 06.80 และอื่นๆ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 0.80 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.24 วิธีการจ่ายเงินเพื่อซื้อสินค้าและบริการ

วิธีการจ่ายเงินเพื่อซื้อสินค้าและบริการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เงินสด	192	72.20
บัตรเครดิต	8	03.00
เงินสดและบัตรเครดิต	66	24.80
รายได้อื่นๆ	0	0.00
รวม	266	100

จากตารางที่ 4.24 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวิธีการจ่ายเงินเพื่อซื้อสินค้าและบริการ โดยเงินสด จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 72.20 รองลงมา คือ เงินสดและบัตรเครดิต จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 27.80 และบัตรเครดิต จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 03.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.25 การแจกแจงพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน

พฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่มีการวางแผนล่วงหน้า	79	29.70
มีการวางแผนไว้ล่วงหน้า	187	70.30
รวม	266	100

จากตารางที่ 4.25 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินไว้ล่วงหน้า จำนวน 187 คน คิดเป็นร้อยละ 70.30 รองลงมา คือ ไม่มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินไว้ล่วงหน้า จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 29.70 ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่อง การวางแผนการเงินของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร ในครั้งนี้ มีลักษณะเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งผู้ศึกษาได้นำเสนอสรุปการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ตามลำดับต่อไปนี้

1. สรุปการศึกษาและอภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่อง “การวางแผนการเงินของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร” สามารถสรุปและอภิปรายผลได้ ดังนี้

1.1 การศึกษาข้อมูลทั่วไป

ผลการศึกษาพบว่า พนักงานผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 51.50 มีอายุระหว่าง 31 -40 ปี และระหว่าง 41 – 50 ปี มากที่สุด จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 38 มีสถานภาพสมรส จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 63.20 มีระดับการศึกษา ระดับปริญญาตรี จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 34.20 มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว จำนวน 3 – 4 คน จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 60.50 มีอาชีพรับราชการมากที่สุด จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 45.90 พักอาศัยอยู่บ้านพักของตัวเอง จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 52.20 และยานพาหนะที่ใช้ คือ รถจักรยานยนต์ จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 50

1.2 การศึกษาลักษณะการวางแผนการเงิน

ผลการศึกษาพบว่า พนักงานผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการวางแผนการเงินเพื่อควบคุมสถานะทางการเงินไม่ให้มีภาระหนี้สินมากเกินไป จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 61.70 มีรูปแบบในการวางแผนการเงินโดยเน้นความมั่นคงทางการเงิน จำนวน 187 คน คิดเป็นร้อยละ 70.30 มีการวางแผนการเงินในระยะยาว มากกว่า 3 ปี จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 53.00 บุคคลที่มีอิทธิพลมากที่สุดในการวางแผนการเงิน คือ บุคคลในครอบครัว จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 50 และมีรูปแบบในการวางแผนการเงิน โดยเงินฝากออมทรัพย์ มากที่สุด จำนวน 226 คน คิดเป็นร้อยละ 44.40

1.3 การศึกษาปัจจัยสำคัญที่มีต่อการวางแผนการเงิน

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีต่อการวางแผนการเงินของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.57 ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัยย่อยพบว่า ปัจจัยความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนการเงินเป็นปัจจัยที่มีต่อการวางแผนการเงินมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 รองลงมา ภาวะเศรษฐกิจ และปัจจัยอื่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ 3.34 ส่วนปัจจัยการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเป็นปัจจัยที่มีต่อการวางแผนการเงินน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 เมื่อแยกเป็นรายด้านสามารถอธิบายได้ดังนี้

ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความเห็นในเรื่องปัจจัยที่มีต่อการวางแผนการเงินของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร ในด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.78 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในเรื่องการประชาสัมพันธ์หรือโฆษณาต่างๆ เช่น โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 รองลงมา คือ เอกสาร วารสารต่างๆ ที่เป็นบทความเกี่ยวกับการวางแผนการเงิน และการเข้าร่วมกิจกรรมที่องค์กรต่างๆ ได้จัดขึ้นให้ความรู้เกี่ยวกับการวางแผนการเงิน ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 และ 3.02 ตามลำดับ

ด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนการเงิน ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นในเรื่องปัจจัยที่มีต่อการวางแผนการเงินของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร ในด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนการเงิน โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.77 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในเรื่องแนวความคิดเกี่ยวกับการวางแผนการเงินขั้นพื้นฐาน ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 รองลงมา คือ หลักการในการวางแผนการเงิน และแนวความคิดเกี่ยวกับการวางแผนการเงินขั้นพื้นฐาน ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 และ 3.42 ตามลำดับ

ด้านภาวะเศรษฐกิจ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นในเรื่องปัจจัยที่มีต่อการวางแผนการเงินของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร ในด้านภาวะทางเศรษฐกิจโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.70 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในเรื่องภาวะเศรษฐกิจโลก ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.24 รองลงมา คือ อัตราดอกเบี้ย และอัตราเงินเฟ้อ ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.18 และ 3.14 ตามลำดับ

ด้านปัจจัยอื่น ๆ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นในเรื่องปัจจัยที่มีต่อการวางแผนการเงินของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร ในด้านปัจจัยอื่นๆ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.70 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในเรื่องวิธีการดำรงชีวิตประจำวัน ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 รองลงมา คือ สถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายในประเทศ ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 สิทธิประโยชน์ทางภาษี และกฎหมายและกฎระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวกับการเงินและการลงทุน ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.12 และ 3.09 ตามลำดับ

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน คือ 10,000 – 15,000 บาท จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 44.70 และมีความคิดเห็นว่า รายได้เป็นปัจจัยสำคัญต่อการวางแผนการเงิน เนื่องจากรายได้เป็นตัวเงินสำคัญที่จะต้องนำมาพิจารณาในการใช้จ่ายและการเก็บออม โดยพิจารณาว่าค่าใช้จ่ายที่จำเป็นมีอะไรบ้าง แล้วกันเงินรายรับส่วนหนึ่งไว้สำหรับออม และค่าใช้จ่ายที่จำเป็นก่อน หากพบว่ารายรับไม่เพียงพอก็ควรวางหาทางลดรายจ่ายหรือเพิ่มรายได้ ไม่มีรายได้พิเศษ จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 35.30 แหล่งที่มาของรายได้พิเศษ คือ รายได้อื่นๆ จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 57.60 มีรายจ่ายต่อเดือน คือ 10,000 – 15,000 บาท จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 30.80 และมีความคิดเห็นว่า รายจ่ายเป็นปัจจัยสำคัญที่มีต่อการวางแผนการเงิน เนื่องจากการทราบที่มาของค่าใช้จ่ายจะทำให้สามารถจัดการเรื่องการใช้จ่ายได้อย่างถูกต้อง โดยการทำรายการค่าใช้จ่ายด้านต่างๆ เพราะจะทำให้เราเห็นว่ารายจ่ายใดที่ควรจ่าย รายจ่ายใดไม่สมควรจ่าย หรือรายจ่ายใดมีความสำคัญก่อนหลังอย่างไร รายจ่ายส่วนใหญ่ คือ เพื่ออุปโภคบริโภค จำนวน 252 คน คิดเป็นร้อยละ 35 วิธีการจ่ายเงินเพื่อซื้อสินค้าและบริการ คือ เงินสด จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 72.20 พฤติกรรมในการใช้จ่ายเงิน คือ มีการวางแผนการใช้เงินไว้ล่วงหน้า จำนวน 187 คน คิดเป็นร้อยละ 70.30

การศึกษาข้างต้นสอดคล้องกับงานวิจัยหลายๆ งาน เช่น กิจดิพร สิทธิพันธุ์ (2553) วรภพ ช่อนทรัพย์อนันต์ (2554) พุทธิศา ทับทอง (2554) พัฒนี ทองพึ้ง (2555) ฉายดา วัลยานนท์ และ ศนินันท์ สุวรรณหงษ์ (2556) ที่ค้นพบว่า บุคคลโดยทั่วไปทั้งที่เป็นพนักงานในองค์กรของรัฐ และเอกชนต่างก็เห็นความสำคัญของการวางแผนการเงิน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อความมั่นคงทางการเงิน มีกรอบระยะเวลาในการวางแผน และมีรูปแบบการออมอยู่ในลักษณะการฝากเงินกับสถาบันการเงินและการลงทุน ส่วนปัจจัยที่มีต่อการออม คือ รายได้ ค่าใช้จ่าย การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และความรู้ความเข้าใจในการวางแผนการเงิน

2. ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่อง การวางแผนการเงินของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร ในครั้งนี้ ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะดังนี้

2.1 ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษารั้งนี้

2.1.1 พนักงานขององค์กรควรเลือกการออมด้วยวิธีอื่นด้วย เช่น การลงทุนในตราสารทางการเงิน หรืออสังหาริมทรัพย์ ซึ่งอาจจะทำให้ได้รับผลประโยชน์มากกว่าการฝากเงินเพียงอย่างเดียว

2.1.2 พนักงานขององค์กรควรบริหารจัดการเรื่องรายได้และค่าใช้จ่ายให้ดีขึ้นกว่าเดิม เพื่อจะทำให้การออมมีจำนวนเงินมากขึ้น

2.1.3 พนักงานขององค์กรควรสนใจและตระหนักในเรื่องการรับรู้และความเข้าใจเรื่องการวางแผนการเงินทั้งในช่วงที่ยังประกอบอาชีพอยู่และในช่วงวัยเกษียณ เพื่อให้ตนเองมีเงินทุนเพียงพอตลอดชีวิต

2.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษารั้งต่อไป

2.2.1 ควรทำการศึกษา ณ หน่วยงานอื่นๆ เพื่อเป็นการเปรียบเทียบและนำมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันต่อไป

2.2.2 จำนวนประชากร น่าจะมีความหลากหลายอาชีพ เนื่องจากการดำรงชีวิตประจำวันอาจมีความแตกต่างกัน เพราะฉะนั้น การวางแผนการเงินก็อาจจะแตกต่างกันไป ซึ่งสามารถนำมาปรับใช้ในชีวิตประจำวัน หรือนำมาเป็นตัวอย่างในการวางแผนการเงินได้

2.2.3 ควรศึกษาปัจจัยที่มีต่อการวางแผนการเงินที่มากกว่านี้

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กฤตภาส เลิศสงคราม. (2555). พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีต่อการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.
- กิตติพร สิทธิพันธุ์. (2553). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, กรุงเทพมหานคร.
- กิตติชัย นวลทอง. (2557). คู่มือความรู้ทางการเงินฉบับสมบูรณ์ แผ่นดินทอง. สืบค้นเมื่อ 20 ธันวาคม 2560 จาก <http://www.pandinthong.com/knowledgebase-preview/3728917917926-16>.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2552). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการวางแผนการเงิน. สืบค้นเมื่อ 20 ธันวาคม 2560 จาก <http://www.tsi-thailand.org>.
- ญาดา วัลยานนท์ และศนิพันธ์ สุวรรณหงส์. (2556). ปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนการเงินเพื่อเตรียมการเกษียณอายุของข้าราชการและลูกจ้าง สังกัดสำนักงานเขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร. (จุลนิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพมหานคร.
- ณิชภา คุณวงศ์. (2556). การวางแผนการเงินของประชาชน ตำบลบ้านดง อำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปาง. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาบริหารธุรกิจบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยเนชั่น, กรุงเทพมหานคร.
- ทรายทอง เลิศเปียง. (2557). พฤติกรรมการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ของนักศึกษาสาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ โรงเรียนลำปางพณิชยการและเทคโนโลยี. วารสารวิชาการเครือข่ายบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ 4,6(มกราคม-มิถุนายน): 15-26.
- บุญรุ่ง จันทร์นาค. (2554). การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 5 มกราคม 2560 จาก <https://www.sites.google.com/site/boonrung02/home/kar-wangphaen-thangkar-ngein-swn-bukhkhhl>.
- พัฒน์ ทองพึ้ง. (2555). การวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณอายุ: กรณีศึกษาเฉพาะครูโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. รายงานการวิจัยปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, กรุงเทพมหานคร.

- วรกภ ช่อนทรัพย์อ่อนันต์. (2554). การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาเศรษฐศาสตรบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- สนธยา เขมวิรัตน์ และดวงใจ เขมวิรัตน์. (2556). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของ บุคลากร กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนคร, กรุงเทพมหานคร.
- สนธยา เขมวิรัตน์, ดวงใจ เขมวิรัตน์, ธาณี คงเพชร และพระประภา แสงสินเจริญชัย. (2555). ความรู้และทัศนคติของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการการเงิน: กรณีศึกษามหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญา บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร, กรุงเทพมหานคร.
- สมจิตร วิริยานนท์. (2557). การวางแผนการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ไม่ได้ ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, กรุงเทพมหานคร.
- สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์ และปรณ แก้วเอียน. (2558). ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการการเงินของ ข้าราชการตำรวจ จังหวัดชุมพร. วารสารวิทยาการจัดการ 32(2): 29-57.
- อรินทร อุดมเชียร. (2558). การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงาน บริษัท กรุงเทพ ประกันชีวิต จำกัด (มหาชน). (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยสยาม, กรุงเทพมหานคร.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัย

สกลนครราชภัฏ

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.กัลยานี ภาคอัฐ อาจารย์ประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
2. อาจารย์ ดร.ชยากร ภมรมาศ อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร
3. อาจารย์โยธิน ทวีกิติกุล ผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานด้านความเสี่ยง บริษัท หลักทรัพย์ ฟิลลิป (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)

ภาคผนวก ข
แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง การวางแผนการเงินของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร

แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

ส่วนที่ 2 ลักษณะการวางแผนการเงินของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในเขตอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่มีต่อการวางแผนการเงินของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในเขตอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล

คำชี้แจง กรุณาเขียนเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความตามความเป็นจริงและเติมข้อความลงในช่องว่างให้สมบูรณ์

1. เพศ

1) ชาย 2) หญิง

2. อายุ

1) 20 – 30 ปี 2) 31 – 40 ปี
 3) 41 – 50 ปี 4) 51 ปีขึ้นไป

3. สถานภาพ

1) โสด 2) สมรส
 3) หย่าร้าง 4) อื่นๆ (โปรดระบุ).....

4. ระดับการศึกษา

☐	1) มัธยมศึกษา/ปวช.	☐	2) อนุปริญญา/ปวส.
☐	3)ปริญญาตรี	☐	4) ปริญญาตรีขึ้นไป

5. จำนวนสมาชิกในครอบครัวท่าน

☐	1) 1 – 2 คน	☐	2) 3 – 4 คน
☐	3) 5 – 6 คน	☐	4) มากกว่า 6 คน (โปรดระบุ).....

6. อาชีพ

☐	1) ข้าราชการ
☐	2) ลูกจ้างประจำ
☐	3) พนักงานจ้างตามภารกิจ
☐	4) พนักงานจ้างทั่วไป
☐	5) อื่นๆ (โปรดระบุ).....

7. สถานที่พักอาศัย

☐	1) บ้านของตนเอง	☐	2) บ้านของกลุ่มสมรส
☐	3) พักอยู่กับพ่อแม่	☐	4) บ้านเช่า

8. ยานพาหนะที่ใช้

☐	1) รถจักรยานยนต์	☐	2) รถยนต์ส่วนบุคคล
☐	3) รถรับจ้าง	☐	4) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ส่วนที่ 2 ลักษณะการวางแผนการเงิน

9. วัตถุประสงค์ในการวางแผนการเงินของท่านคืออะไร

- 1) เพื่อควบคุมสถานะทางการเงิน ไม่ให้มีภาระหนี้สินมากเกินไป
- 2) เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีทั้งก่อนและหลังเกษียณ
- 3) เพื่อป้องกันเหตุการณ์ต่างๆ ที่ไม่คาดฝันในอนาคต
- 4) อื่นๆ (โปรดระบุ).....

10. รูปแบบในการวางแผนการเงิน

- 1) เน้นความมั่นคงทางการเงิน
- 2) เน้นการลงทุนสร้างความมั่งคั่งให้กับตนเอง
- 3) อื่นๆ (โปรดระบุ).....

11. กรอบระยะเวลาที่ท่านได้กำหนดในการวางแผนการเงินของท่าน

- 1) ระยะสั้น (ไม่เกิน 1 ปี)
- 2) ระยะปานกลาง (มากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 3 ปี)
- 3) ระยะยาว (มากกว่า 3 ปี)

12. บุคคลที่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อการวางแผนการเงินของท่าน

- 1) ตนเอง
- 2) บุคคลในครอบครัว
- 3) เพื่อน
- 4) อื่นๆ (โปรดระบุ).....

13. ปัจจุบันท่านมีรูปแบบการออมอย่างไร (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1) เงินฝากออมทรัพย์
- 2) เงินฝากประจำ
- 3) ประกันชีวิต
- 4) ทองคำ
- 5) การลงทุนในอสังหาริมทรัพย์
- 6) อสังหาริมทรัพย์ (บ้าน ที่ดิน ฯลฯ)
- 7) ยานพาหนะ
- 8) อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ส่วนที่ 3 ตัวแปรปัจจัยสำคัญที่มีต่อการวางแผนการเงินของพนักงาน

ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	ระดับตัวแปรปัจจัยสำคัญ ที่มีต่อการวางแผนการเงิน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร					
14. การประชาสัมพันธ์หรือโฆษณาต่างๆ เช่น โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต					
15. เอกสาร วารสารต่างๆ ที่เป็นบทความเกี่ยวกับการวางแผนการเงิน					
16. การเข้าร่วมกิจกรรมที่องค์กรต่างๆ ได้จัดขึ้น ให้ความรู้เกี่ยวกับการวางแผนการเงิน					
ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนการเงิน					
17. หลักการในการวางแผนการเงิน					
18. ขั้นตอน/กระบวนการในการวางแผนการเงิน					
19. แนวความคิดเกี่ยวกับการวางแผนการเงินขั้นพื้นฐาน					

รายได้

20. รายได้ประจำต่อเดือน

☐ 1) 10,000 – 15,000 บาท	☐ 2) 15,001 – 20,000 บาท
☐ 3) 20,001 – 25,000 บาท	☐ 4) 25,001 – 30,000 บาท
☐ 5) 30,001 – 35,000 บาท	☐ 6) 35,001 บาทขึ้นไป

21. รายได้พิเศษ (นอกจากเงินเดือนประจำ) โดยเฉลี่ยต่อเดือน

☐ 1) ไม่มี	☐ 2) ไม่เกิน 3,000 บาท
☐ 3) 3,000 – 5,000 บาท	☐ 4) 5,001 – 7,000 บาท
☐ 5) 7,001 – 10,000 บาท	☐ 6) 10,001 บาทขึ้นไป

22. แหล่งที่มาของรายได้พิเศษ (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1) ทำงานนอกเวลา	☐ 2) ดอกเบี้ยรับจากธนาคาร
☐ 3) ค่าเช่า	☐ 4) เงินปันผล
☐ 5) รายได้อื่นๆ (โปรดระบุ).....	

ค่าใช้จ่าย/ภาระหน้าที่

23. รายจ่ายต่อเดือน

☐ 1) ไม่เกิน 5,000 บาท	☐ 2) 5,000 – 10,000 บาท
☐ 3) 10,001 – 15,000 บาท	☐ 4) 15,001 – 20,000 บาท
☐ 5) 20,001 – 25,000 บาท	☐ 6) 25,001 – 30,000 บาท
☐ 7) 30,001 – 35,000 บาท	☐ 8) 35,001 บาทขึ้นไป

24. ประเภทรายจ่าย (เลือกตอบได้มากกว่า 1)

☐ 1) เพื่ออุปโภคบริโภค	☐ 2) ใช้นี้
☐ 3) การลงทุน	☐ 4) ค่าเช่าบ้าน/ผ่อนชำระค่าบ้าน
☐ 5) ค่าเบี้ยประกัน	☐ 6) ค่าเล่าเรียนบุตร
☐ 7) อื่นๆ (โปรดระบุ).....	

25. วิธีการจ่ายเงินเพื่อซื้อสินค้าและบริการ

☐ 1) เงินสด	☐ 2) บัตรเครดิต
☐ 3) เงินสดและบัตรเครดิต	☐ 4) อื่นๆ (โปรดระบุ).....

26. พฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน

☐ 1) ไม่มีการวางแผนล่วงหน้า	☐ 2) มีการวางแผนไว้ล่วงหน้า

ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	ระดับตัวแปรปัจจัยสำคัญ ที่มีต่อการวางแผนการเงิน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ภาวะทางเศรษฐกิจ					
27. อัตราเงินเฟ้อ					
28. อัตราดอกเบี้ย					
29. ภาวะเศรษฐกิจโลก					

ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	ระดับตัวแปรปัจจัยสำคัญ ที่มีต่อการวางแผนการเงิน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ปัจจัยอื่นๆ					
30. สถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายในประเทศ					
31. วิธีการดำรงชีวิตประจำวัน					
32. สิทธิประโยชน์ทางภาษี					
33. กฎหมายและกฎระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวกับการเงิน และการลงทุน					

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นางสาวพวงผกา ช้อยสวัสดิ์
วัน เดือน ปีเกิด	12 เมษายน 2527
สถานที่เกิด	อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร
ประวัติการศึกษา	บริหารธุรกิจบัณฑิต (บัญชี) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช พ.ศ. 2552
สถานที่ทำงาน	องค์การบริหารส่วนตำบลนาพญา อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร
ตำแหน่ง	นักวิชาการเงินและบัญชี

